

marec 2024

Leto 2024

Karibsko morje

1. marec 2024, petek

Baseterre, St. Kitts - Hassel Island, Saint Thomas, USVI

Dopoldan se je dvignil veter in val, ki je prihajal z boka. Malo je lepo osolil. Ampak, saj bo enkrat že prišel tudi dež.

Sidrava se in dingi pustiva na dingi-doku v marini. Velik dingi imava, zelo velik. Tam okoli osem metrov meri v dolžino. Vsaj, če primerjam ceno priveza za S/Y Mala v Franciji in ceno priveza za T/T Mala v ZDA. Je pa tudi res, da dobi dingi s plačilom priveza, pravico bivanja v marini za 24 ur. Eno noč, torej.

Čeprav se ameriški uradniki hvalijo, da naredijo kar video konferenco in vstopajočim v državo ni potrebno osebno do njih, je tukaj še vedno tako, kot je povsod po svetu. Celo jutro se Vesna sicer trudi okoli elektronske aplikacije za vstop v državo in ko ji končno uspe, dobi aplikacijsko generiran odgovor, da se morava zglasiti osebno na CBP uradu. Ok, bova pa šla. Itak tam nič ne vedo, da so bili podatki vneseni v aplikacijo. Kakorkoli, prideš, pokažeš svoj obraz, pokažeš svoj potni list (z B1/B2 vizo!), poskenirajo ti šarenico in prste, pa si v deželi.

No, bi bil, če ne bi hkrati z nama priplul tudi ferry z BVI. Po logiki uradnikov ima pač 500 potnikov prednost pred 2 potnikoma (saj jih je vendar več). In tako sva 501. in 502. v čakalni vrsti. Čakat greva na kavo v kafič. No, hotela sva v kafič. Ker pa smo vendar v Združenih Državah, kafičev ni, le fastfuddžinjice in tam strežejo le pogreto filter kavo. Ali pa soft drinke v piksnah brez kozarca. Imajo pa hrano, ki jo s šeflo zajamejo iz ogrevanih posod in dajo v stiroporaste kao-krožnike s priloženim plastičnim priborom. Živela ekologija! Še dobro, da imava na barki waste water tank in bodo ribe lahko jedle stiropor.

Vesna razmišlja, če bi šla malo naokoli, pa si premisli. Jaz si nimam kaj premisliti, delo me čaka. In tako popoldan preživiva v podpalubju, ko zunaj fino žvižga okoli pripon. Za ponoči imamo napovedanih dobrih 30 vozlov vetra.

na parkirišču CBP se sprehaja mama kura s piščeti in zobajo barvaste M&M bonbone...bodo jajca potem barvasta?

če bo huda lakota, nam vedno ostane še Mc Donalds

naše sidrišče pred otočkom Hassel

potopljeni katamaran na našem sidrišču

marina kjer smo potem pustili naš pomožni čoln privezan dokler smo urejali formalnosti pri vstopu v ZDA

menda morava imeti kar obe zastavi na jamborju...zastava ZDA je nova (prejšnja je razpadla), USVI zastava pa je po 12ih letih spet prešla v uporabo

2. marec 2024, sobota

Hassel Island, Saint Thomas, USVI

Vetra je bilo ponoči precej manj od napovedanega, vsaj v tem zalivu, kjer sva sidrana. Sidral sem se za okoli 40 vozlov in premaknila se nisva niti za centimeter. Pardon, niti za palec - v Združenih Državah je pač potrebno uporabljati njihove eksotične mere, ki jih (z izjemo palca in čevlja) niti ne poznam najbolje. Sploh pa mi ne gre njihovo medsebojno preračunavanje. Koliko fozov je ena ameriška galona in koliko pint je ena imperialna galona? Le to vem, da se od enega pitcherja piva lepo odžejam.

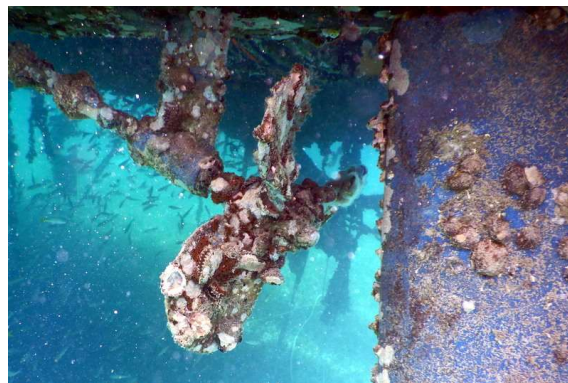
Danes sva se z barke premaknila le delno. To pomeni, da se jaz nisem, Vesna se je. In tudi Vesna se je premaknila le do obale. Z masko in snorklom na obrazu. Rezultat ni bil nič posebnega, nič pretresljivo novega, se potoži ob povratku. Zdi se mi, da se bo počasi navadila na standard Karibskega morja in ji ne bo več zanimivo. Jah, ko prideš iz Sredozemlja v katero koli koralno morje, je na začetku vse lepo, potem pa počasi to postane "normalno".

Jaz sem obešen na net in študiram kako bi rešil primanjkljaj vgrajenega generatorja. Nekaj idej sem dobil, se bom pa moral s kom na obali pomeni, kaj je tukaj sploh možno dobiti iz zaloge. Ampak. Sedaj je vikend, pred ponedeljkom ne bo nič.

Spet sva hotela kupiti eSIM. Tukaj je to poceni. Če dela. Če ne dela, pa drago. Kupil sem dva eSIMa in noben ne dela. Pri prvem sem kliknil na napačno znamko telefona, čista moja šlamparija in od tega sem se lahko samo še poslovil (eSIM se ne da instalirati dvakrat). Pri drugem pa je bila instalacija uspešna, vendar v zalivu, kjer sva, provider ni dosegljiv. Voila!

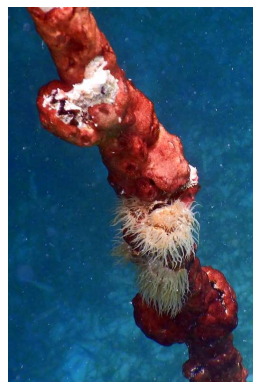
najprej odplavam do katamarana kateri je z vsake strani obtežen z ogromnimi valji in nešteti verigami; čudno, da ga ne odpeljejo?

v Sloveniji je menda kazen, če ne odstraniš potopljenega plovila; malce me presenečajo američani

očito je pa plovilo že nekaj časa v tem stanju saj veselo rastejo korale, školjke

celo anemone rastejo; vidljivost dokaj slaba, kalna voda, verjetno zaradi mivke

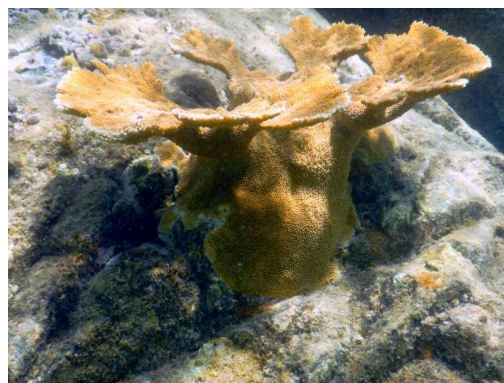
te vrste korale sem do sedaj videla večinoma v rumeni/oranžni barvi

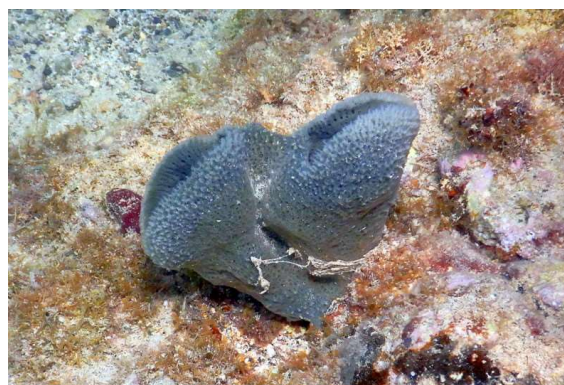

ali pa te: kot ježevke

včasih kakšne korale primerjam z gobami in te rumene so take kot medvedje šape

3. marec 2024, nedelja

Hassel Island, Saint Thomas, USVI

Cel dan se odpravljava na sprehod, pa ne greva. Dva vzroka sta. Vesna dela in jaz surfam po netu. Na barki je to enostavno, ker je na voljo net. Drugi, verjetno pomembnejši vzrok je, da se vsake toliko časa ulije. Nekaj časa sije sonce in ko že misliva, da bo vožnja z dingijem suha, se ulije. Pa spet čakava.

Se pa dogaja. Pa bi bilo bolje, da se ne bi. Na srečo se ne dogaja nama, ampak sosedom. Potopili so se. Kar tako, potopili. Brez vidnega vzroka. Niti ni bilo hudega vetra, še manj vala. Ko popoldan pomolim glavo na plano, vidim sto metrov stran od Male nad vodo samo dva jambora. In poleg plava dingi. Čudno, res čudno, da nisva nič slišala. In kot kaže, tudi ostali sosedje niso nič slišali. Vsi vedrimo v podpalubju. Nihče ni nič reševal. Vsaj, videla ali slišala nisva ničesar. Reševali niso niti sosedje, niti priložnostni mimoplovci, niti coast guard, niti vlačilci ali piloti z luke. Nihče. Vsaj ne toliko na glas, da bi jih slišala. Misterija!

Misterija, ki jo razreši Facebook. Takole pravi. Barka je potonila pred mesecem v sosednjem zalivu, pa je coast guard lastniku zagrozil s kaznijo, če je ne premakne. In jo je premaknil. V ta zaliv. Simpl. Tukaj očitno ne bo kaznovan. Ali pa jo bo naslednji mesec spet premaknil kam drugam...

čisto tiho je coast guard pripeljal nasedlo barko v naš zaliv

sicer so jo obložili z airbagi, ampak, da jo pa odložijo tam kjer rastejo korale, mi pa ni prav

pa za take okoljevarstveni se imajo amiji;razočarana nad njimi; menda lastnik barke zbira solde, da bo lahko to barko nekam odpeljal, tako pravijo na FB

4. marec 2024, ponedeljek

Hassel Island, Saint Thomas, USVI

Po dveh dneh se odpraviva na obalo. V veliko mesto Charlotte-Amalie. Po opravkih. Nekaj rezervnih delov bi kupil, saj smo vendar v Združenih državah. In če jih tukaj ne dobim, ne vem, kje bi jih lahko? Ampak. Ne dobim jih. Pa so popolnoma standardni, recimo alternator. Z nekaj ljudmi sem govoril in en je večji šalabajzer od drugega. No, na koncu mi je jasno, da sem rešitev iskal na napačnem koncu mesta. Vsaj tako sklepam. Jutri poskusim še drugje.

Nakup eSIM iz domačega fotelja pred nekaj dnevi se je izkazal za polomijo. Ne dela in pika. Do sedaj sem sicer še upal, da samo zato, ker na sidrišču, kjer sva, ni signala. Pa ni bilo danes v mestu nič drugače. Lihtenštajnski prodajalec eSIMke tukaj sploh nima roaminga, vsaj tako mi izgleda. Zato zavijeva v lokalno trgovino in kupiva klasično SIM kartico. Ta dela takoj. Če se pod besedo "takoj" razume "takoj po dve urnem čakanju v čakalni vrsti". Začela sva s številko 17 na velikem monitorju sredi sobane. Prodajalcev je bilo pa tudi skoraj toliko. A je trajalo in trajalo. Vmes sva zavila na pivo v sosednjem lokal in ko sva se vrnila sva bila še vedno 11 v čakalni vrsti. Karibska hitrost. Island time.

In če smo že pri komunikacijah, danes me je naš Telekom presenetil z SMS sporočilom, da se je moja poraba spremenila na "pretežno domačo" in da mi ne bodo zaračunavali pribitka. Hja, ko sva zapustila Guadeloupe, so mi zagrozili, da bodo ta pribitek začeli zaračunavati, ker telefon uporablja samo v tujini. Od takrat dalje sva ves čas na Starlinku in po svetu kličeva preko VoWiFi. To se pri Telekomu obravnava kot (brezplačni) klic v domačem omrežju. In tako imava domačo porabo spet višjo od porabe v tujini. Voila! Ampak, kdaj bova spet lahko koristila brezplačni roaming v EU, pa ne vem. Verjetno še ne prav kmalu.

Kar zajetno pot sva prehodila in popoldan postala lačna. Žejna sva postala že prej. USVI so ameriško ozemlje na Karibih. Torej imajo najslabše od obojega. Angleško hrano in karibsko velikost piva. Sicer čisto spodobno meso in dobrega snapperja so s pripravo pokvarili. Pivo so seveda servirali v štamperlih, velikih dvanajst flozov. Simpl je to: 20 flozov je 1 in 1 ameriške pinte, ki je ne gre zamenjati z imperialno pinto. Kokakolo servirajo v 20 flozni dozi, pivo pa v 12 flozni. Kreteni! Na koncu, ko prištejeva še vse pribitke napitnin v ameriškem slogu, sva plačala toliko kot za jastoga na sosednjem otoku. Tudi v karibski Franciji ni bilo tako drago. Bila je pa veliko boljša hrana. In poznali so besedno zvezo "large draft beer".

marina zraven našega sidrišča - charter baza - ni prijetno, da slišiš hidroplana kako leti med jambori

...oziroma se pelje mimo tebe ...

...hrupno je pa tako, da oglušiš ...

... še dobro, da je to samo trikrat na dan

...privežejo ga na ponton, pa stopničke za vhod in izstop

Tone z majstori razpreda okoli alternatorja

ulice so na St.Thomasu malo bolj urejene kot na St.Kitts, tudi arhitektura je čisto drugačna

naš predel otoka se imenuje Franchtown

danes bi morale priti 3 kruzerce, pa niso prišle...zato so vse hiške/trgovinice zaprte

kar je soldov od USA, je vse urejeno

zaliv v glavnem mestu otoka St.Thomas, Charlotte Amelie; tukaj potrebuješ dovoljenje, da si sidran; v bistvu pa so vsa plovila na bojah... hm..

5. marec 2024, torek

Hassel Island, Saint Thomas, USVI

Danes je glavna tema dovoljenje za sidranje. V nekaterih zalivih ga menda potrebujeva. Ampak nihče tega ne ve, razen nekaj ljudi na enem uradu na sosednjem otoku. Pa se Vesna dopisuje z njimi. Oni bi radi imeli podatke, ki jih mi sploh nimamo (potrdilo njihove davkarije, neke meni nepoznane kode, itd.). To so obvezni podatki. In potem bi nama izdali "long term" dovoljenje za sidranje. Ampak midva se pa ne bova sidrala "long term". Sidrali se bova zelo na kratko, samo toliko, da bi malo posnorklala. In potem greva dalje. Pa so pametni in pravijo, kar to izpolnite, saj bo tudi v redu. In ne razumejo, da pač ne moreva (niti ne želiva) izpolnjevati teh podatkov. Za povrh pa nikjer na netu ne najdeva pravilnika o teh dovoljenjih. Ah, ja. Uradniki.

Jaz se odpravim na kopno v šoping istih stvari, kot včeraj. Le na drugo stran zaliva. Spet sem neuspešen. Sami pametnjakoviči, ki vsi vse znajo, ko pa jim razložiš, da veš, kaj kupuješ in da naj ti ne prodajajo hrušk, če želiš jabolka, je pa konec ponudbe. Trgovci. Dobri so samo zato, da sem se malo razhodil. Itak sem bil (v Združenih državah) edini pešec. Vsi ostali se vozijo z avti in gredo potem v fitness ali pa jogging.

Vesna balansira in pod streho je spravila še dve bilanci. Do penzije, ki jo bo nastopila čez nekaj dni, ji tako ostane samo še ena. Le kaj bo pa počela, ko bo penzionistka?

Nadaljevanke o nedelujoči eSIM kartici se nadaljuje. Vesna se dopisuje in solijo ji pamet, kaj vse naj nastavi. Ko jih ima dovolj, jih pobara, s katerim operaterjem imajo podpisano gostovanje. Z AT&T, so strumni. A-joj! AT&T v tej državi ne obstoja več. Že pred časom so zaprli firmo, kupil jih je Liberty. In očitno roaminga niso obnovili. Pa se lihtenštajnski eSIM buzinerji ne dajo motiti, vztrajno trdijo, kako naj nastaviva APN. Konekcija pa še v roaming ne pade, kaj šele, da bi se začel telefon povezovati s ponudnikom prenosa podatkov, kjer se uporabi APN. Popoldan jim potem napišem vljuden mail, naj vrnejo denar in se nehamo dopisovati. V minutki potrdijo. Očitno jim je bilo ves čas jasno, kam pes taco moli in so samo glumili gljivu. To je bila torej predzadnja epizoda te nadaljevanke. Zadnja bo, upam, ko bo denar nazaj na računu.

FRENCHTOWN DELI & COFFEE SHOP Served daily until 3:00pm Call us with your order! 776-7211			
Breakfast Menu			
French Toast with Home fries	\$11.00	Sides	
Belgian Waffle	\$10.00	hambacon/lausage/salami/ turkey	\$5.00
Corned Beef Hash, 2 Eggs and Toast	\$16.00	Smoked salmon	\$9.00
Veggie Hash, 2 Eggs and Toast	\$14.00	Home fries	\$4.00
Pancakes, Stack of 3	\$10.00	Cheese (Swiss, cheddar, pepper jack, provolone)	\$2.00
2 Eggs, Home fries and Toast	\$10.00	Lettuce and tomato	\$2.00
Egg Sandwich w/ lettuce and tomato on white, rye, wheat, (English muffin, croissant or bage \$1.00 extra)	\$ 7.00	Oatmeal 8oz	\$4.00
Steak(8oz)2 Eggs,Homefries,Toast	\$23.00	Oatmeal 16oz	\$7.00
Center Cut Pork Chop(8oz) 2 eggs, Homefries, Toast	\$18.00		
Eggs Benedict (Sat. and Sun. only)	\$17.00		

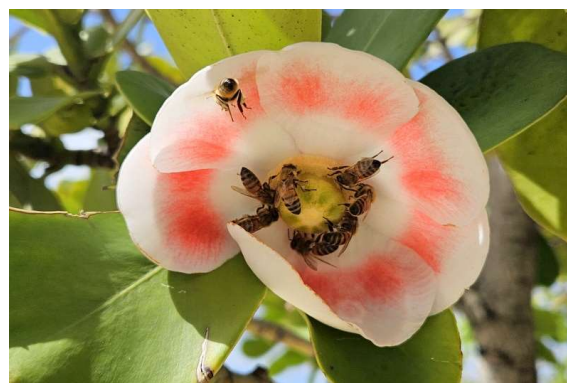
najbližji lokal našega sidrišča ponuja ekstremno drage jedi kot so toast s pomfrjem za 10 dolarjev...

Charlotte Amalie

dolga sprehajalna pot, narejena verjetno samo zaradi cruise turistov

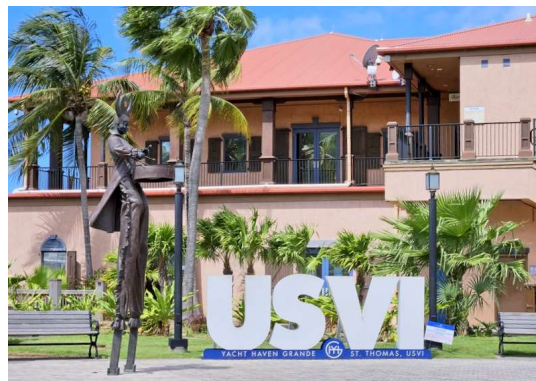
ko stopijo iz cruise ship (ladja za križarjenje)- stopijo v bistvu najprej v ogromen shopping kompleks z veliko majhnimi trgovinami...včeraj, ko sva hodila naokoli, je bilo vse zaprto

marina za velike motorne čolne ... plavali dve ogromni ribi, več kot meter v dolžino, meni neznana

delavci na strehi, vsi privezani z varnostnimi pasovi

naročila sem si file rdečega snapperja v kokosovi omaki...no, dobila sem celo ogromno ribo s pol kg čebule in ostalo zelenjavo; bilo je za jesti, ni bilo pa vredno tega denarja

Tone si je naročil pečenega pujska...no, tole je bilo vrženo v fritezo, vse presušeno... in to naj bi bila latino oštarija...hm ... bom rajši na barki kuhala, bo cenejše in boljše kot ta ameriška hrana

kuščar se mirno sprehaja po Crown bay marini

6. marec 2024, sreda

Hassel Island - Brewery Bay, Saint Thomas, USVI

Od vseh tistih silnih podatkov, ki so jih najprej zahtevali za anchoring permit, sedaj mojstri deviškootočni zahtevajo le še številko kreditne kartice. Pa plačava cesarju, kar je cesarjevega, da ne bova ves čas gledala naokoli, kje so kontrolorji. Pač ne bova šla danes na kosilo v oštarijo (itak je v načrtu žur na barki), pa bo. Midva bova na istem (jaz bom celo na boljšem, ker bom jedel boljšo hrano) in oni bodo kumulativno na enakem izplenu. Le, da bodo namesto enih, kasirali drugi.

Potem se premakneva v sosednji zaliv. Na kopanje in snorklanje. Sidrišče je lepo zaščiteno, morje je turkizno modre barve, v bližini je koralni greben. Vesna si ga ogleda od blizu, a ni tako lepo kot na St. Kittsu.

Človek bi si mislil, da je to idealno, da je kot v pravljici. Pravzaprav tudi je. Le, da v tej pravljici nastopa tudi letališče v neposredni bližini. In to ameriško letališče z ameriškimi letali. Samo, ni panike, pošteno stran od pristajalnega koridorja

sva sidrana in ni me strah, da mi padejo vrata na glavo, kot se to tipično dogaja z njihovimi frčoplani. In avioni niso niti približno tako glasni, kot ameriški tovornjaki brez dušilcev, ki divjajo po cestah, kolikor motor omogoča. Omejitev hitrosti (20 milj na uro) tudi sredi mesta prekoračijo vsaj trikrat!

Vesna je danes zadnji dan v službi. Izplačati ji moram še odpravnino in potem nimam več nobenih obveznosti do zaposlenih. Ima pa zato ona danes obveznosti do sodelavcev. Poslovilni žur. Organizira ga kar na Ameriških Deviških otokih in sem povabi sodelavce. In prav vsi, vsi do zadnjega, se na povabilo odzovejo in pridejo. V lepem okolju nad turkizno modrim morjem pred plažo s kristalno belo mivko in kokosovimi palmami v ozadju, sodelavci s koktejlom v roki nazdravijo sodelavki. Ni kaj, poslovilni žur, kot se spodobi.

edini skat, ki sem ga danes videla

veliko različnih variant možgančkov

sidišče/bojišče v Brewery bay

sipe-že večkrat sem naletela, da plavajo v troje, zanimivo

po dveh urah in pol napornega plavanja zaradi valovanja, pa še dihalko mi je ves čas zalivalo, zelo utrujena

čudovita rumeno oranžna morska zvezda; edina, ki sem jo videla, na St. Thomasu je to edina do sedaj

sidrišče/bojišče, kar dosti plovil

Brewery Bay

Brewery Bay-skuterji pod vodstvom vodiča, samo ali vodič vidi tudi plavalce pri tej hitrosti?

Brewery Bay

Brewery Bay

direktor se je zahvalil sodelavki za uspešno poslovno sodelovanje

7. marec 2024, četrtek

Brewery Bay, Saint Thomas, USVI

Vesna je danes prvi dan v penziji. Vendar ne bo žurke. Ta pride na vrsto »za prvo plačo«. Ko dobi prvo penzijo. Bo pa ta za 35 evrov nižja, kot so ji izračunali na ZPIZu. Inovacija naše vrle vlade. Danes se ji je oglasilo nekaj prijateljev in ji razložilo, da ima po novem istega delodajalca, kot oni. Zaželeli so ji vse najboljše v lenarjenju. No, ja, lenarjenje je relativen pojem. Mislim pa, da ji status penzionistke ni najbolj všeč. Nekam potrta je. Kot, da jo prizadelo tisto "iz vojne se še kdo vrne...".

Kakorkoli, popoldan se spet odpravi na opazovanje podvodnega sveta. Več kot dve uri je ni nazaj in malo me je že začelo skrbeti. Z daljnogledom jo opazim več kot pol kilometra stran. Še dobro, da se vedno obleče v flourescenčne žive barve, da se jo vidi že od daleč. In da sem imel sonce za hrbtom. Opazovanje jo je zaneslo, da ni bila pozorna na uro in oddaljenost. Noč bo kmalu in mislim, da ji je bilo kar prav, da sem jo prišel iskat. Kot pravi je bilo to doslej najboljše snorklanje na Deviških otokih. Ogromno rib, nekaj rakov, veliko pisanih koral in plamenka za po vrhu.

Jaz preživim dan za mašino. V načrtu sem imel pobrsati po netu okoli nekaj zadev za na barko, pa nisem uspel. Najprej služba, potem družba. Na vsak način sem si pa našel čas za skok v turkizno morje.

Čeprav je zaliv čisto spodoben, sva si edina, da greva jutri vseeno dalje. Okoli otoka. Predaleč ne moreva, ker čakam pismo iz domovine. Vse pač ne gre po netu...

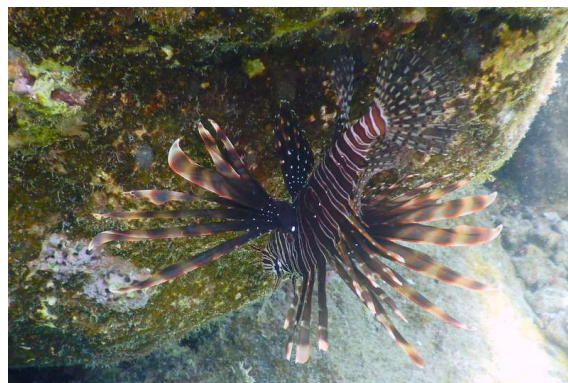
cel dan avioni, majhni, veliki bolj je majhen, večji je hrup

danes odplavam snorkljati tik pod avio pisto; bistveno manj vala, hrupa aviona se pod vodo ne sliši; spet sipe v troje !

na tisoče Christmas Tree Worm je bilo na tem koncu, različnih barv-čudovita paša za oči

lion fish/plamenka; se vidi, da sem bila bolj pozno v vodi, ker je plenilka že prišla v lov (vedno pozno popoldne)

pogled na naše sidrišče/bojišče

na obali hotel

veliko kaktusov

ognjeni črv se baše z ježem

dva raka vidim a oba crknjena, dobro ohranjena

slaba fotografija, val in pesek; to sidro je že zelo dolgo v vodi, če so zrasle na njem anemone; veriga je bila še napeta

na večih koncih veliki kupi majhnih zelenih polžkov

spužva Sea lemon

8. marec 2024, petek

Brewery Bay - Brass Island, Saint Thomas, USVI

Ko zjutraj preveriva pošto in ugotoviva, da nimava nič nujnega za narediti, se prestaviva v severno stran otoka. Ta je sicer zaščiten proti današnjemu vetru, ne pa tudi proti današnjemu valu, ki se sem vali nekje iz severovzhoda. Ga je pa tako malo, manj kot meter, da je že majhna zaslomba otočka dovolj, da je sidranje možno. Del poti plujeva točno z vetrom, del poti pa točno v veter in proti toku. Ne jadrava. Delava pa vodo. Za pitje jo itak flaširava po 30 litrov na teden, danes sva jo naredila pa še za tuširanje. Dva tedna že nisva bila v marini, nivo vode v tanku je padel na 200 litrov. Ne vem, kdaj sploh bova naslednjič v marini, niti kdaj bova spet motorirala.

Namesto rožice za osmi marec, je Vesna od mene dobila kupon za snorklanje. Mislim, da ji to več pomeni. Velikokrat sem ji na ta dan kupil rožice, včasih tudi kaj drugega. Enkrat celo avto. Vendar menim, da je kupon za snorklanje v danih razmerah čisto spodobno darilo.

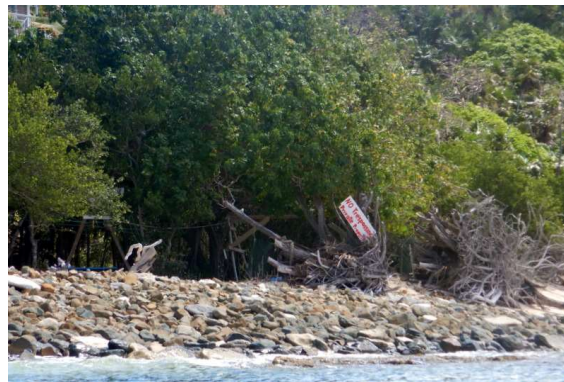
Takoj ga unovči. Dobri dve uri je ni iz vode in po povratku je kar zadovoljna. Več kot dve uri je ni iz vode in po povratku je

kar zadovoljna. Gozdovi koral so jo navdušili. Koralni greben je za karibske razmere zelo dobro ohranjen, kljub temu da vsake toliko časa preživi hurikan, ki se zapelje preko otoka. Očitno tem grebenom hurikani niso tako hud naravni sovražnik, kot je to homo turistikus. Tukaj sva sama sva in verjetno je tako skoraj vedno. Praktično vsi se zadržujejo na južni strani otoka.

Jaz sem danes služboval. In ko naenkrat zavoham zažgano plastiko (in smrad ne prihaja od zunaj) se lotim iskanja vzroka. Krivec je solarni polnilec. Ena izmed žic iz solarnih panelov je bila skoraj popolnoma preglodana, tanka in se je pri močnem toku toliko grela, da se je izolacija začela smoditi. Popravilo ni bilo zahtevno, a vendar. Le zakaj moram spet popravljat barko v prečudovitem zalivu?

za začetek je bila želva hitrejša od mojega fotoaparata; se je pa zato pustila slikati morena, dolga več kot meter

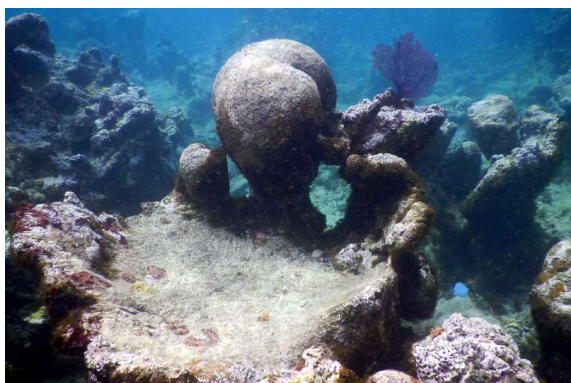
na obali manjša plaža kamor je prepovedano stopiti, zasebna posest; je pa kar nekaj nametano, neurejeno

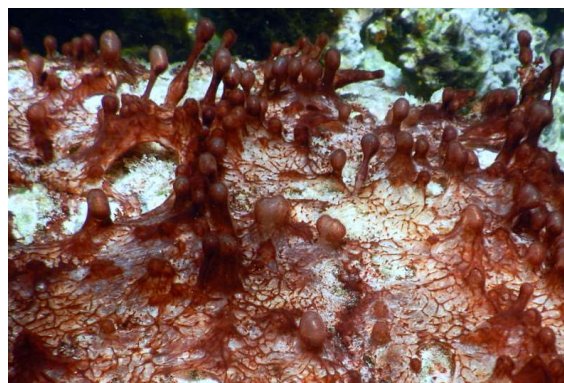
poleg morene in želve so danes največja trofeja gološkrga polža; Miniature melo (latinsko *Micromela undata*)

bilo je pa ravno malo preveč vala in me je premetavalo sem in tja... velika sta bila pa max 2cm in, če se ne bi intenzivno premikala, jih ne bi opazila

na splošno korale so bile na tem grebenu ogromne; ta kugla je imela v premeru meter in pol sigurno

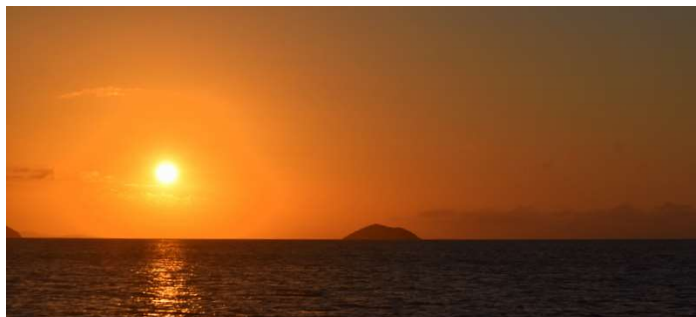
? samo na enem koncu so bile

Mala sama v zalivu krepko sidrana na peščenem dnu

hiša na obali v našem zalivu

čez dan prijetnih 28C, morje 27C, ponoči se ohladi na cca 23-24C in se prijetno spi, lahko noč

9. marec 2024, sobota

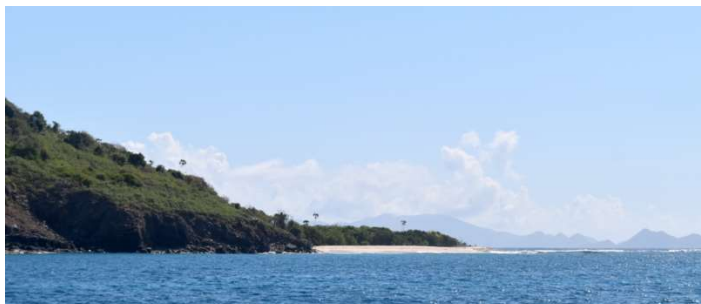
Brass Island - Margens Bay, Saint Thomas, USVI

Po planu je danes na vrsti snorklanje in morebitno prenočevanje med otokoma Hans Lollik. Slabo kaže, a ker je do tam le nekaj milje, se odpeljeva in preveriva. Pa je bilo preveč vala za snorklanje in tudi sidrišče za preko noči ni bilo najboljše. Po malo kroženja, se odpeljeva v velik in varen zaliv Margens Bay. Tukaj bova lahko ostala preko noči brez skrbi.

Sobota je, zato se lahko posvetim neslužbenim zadevam. Kar nekaj časa zapravim na netu. Odkar Mala nima več vgrajenega generatorja, imava stalno primanjkljaj električne energije. Med različnimi rešitvami sem se sedaj lotil študiranja nabave močnejšega alternatorja. Ampak, bom še videl...

Vesna je spet pod vodo in spet je drugače, kot včeraj. Tokrat v glavni vlogi nastopajo srmoglavci in pelikani. Statisti so pa neskončne jate majhnih rib, med katerimi plava. Te so hrana tako pticam, kot tudi velikim ribam. Niti ptice, niti velike ribe pa niso hrana največjemu predatorju. Za ptice je jasno, zakaj jih ne jemo, velike ribe imajo pa ciguatero in so spet varne pred nami.

Vesna ima ROI pri ZPIZu 36 let, 7 mesecev in 12 dni. Približno, tolerančna meja je okoli petnajst let. Dva dni je že v penziji, torej ji preostane še 36 let, 7 mesecev in 10 dni, da bo finančno na ničli. Potem bo začela delati profit. Zaenkrat je torej na dobri poti.

prva varianta za snorkljanje med otokoma Hans Lollik...žal preveč vala

mešani gozdovi :)

Margens bay

Margens bay je samo dnevna plaža z vstopnino, po peti uri ni nikogar več

zaliv je res ogromen

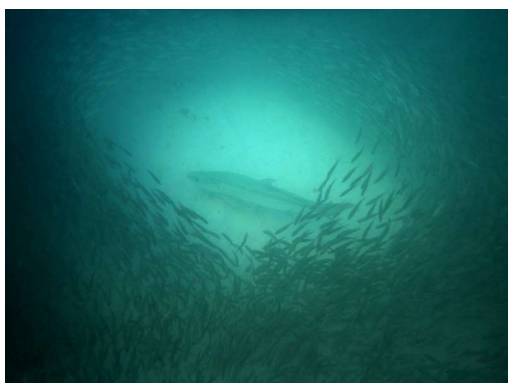
več želv pod vodo, ki so ljudi navajene in ne odplavajo tako hitro kot običajno, se pustijo fotografirati

pilotka ves čas na želvi

lastniške hiše, hotelčki višjega cenovnega ranga, zelo urejeno

kar naenkrat se pod menoj sprazni prostor in zagledam ogromno ribo, več njih....odličen občutek

vedno uživam plavati skozi take goste jate rib

še dva skata sem videla

ptičev v tem zalivu ogromno, več vrst, hrane imajo več kot preveč

10. marec 2024, nedelja

Margens Bay - Brewery Bay, Saint Thomas, USVI

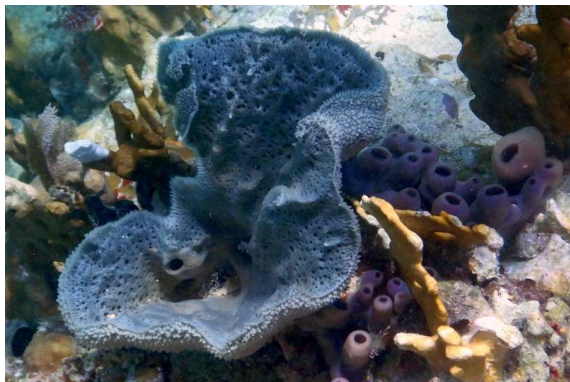
Lepo sva spala, zaliv je bil popolnoma miren. Menda najlepša plaža na Antilih je množično obiskana preko dneva, ponoči je popolnoma osamela. No, tudi »množično obiskana plaža« pomeni en kopalec na 10 m - daleč, daleč od standarda »množično obiskanih plaž« v Mediteranu. To je dobro.

Po kavici pa na pot. Cilj je snorklanje. In spotoma bi naredila vodo. Pa je ne bova. Visokotlačna črpalka ne dela. Pa imam spet zanimacijo za naslednje dni. Dodatna zanimacija mi je najti alternator in poiskati rešitev za Starlink, ki tudi dela ali pa ne dela. Sicer pa to vem že od vsega začetka, to je poceni ameriška igračka. Znanec je kupil dva, da ima enega za rezervo. Morda bom tudi sam naredil tako.

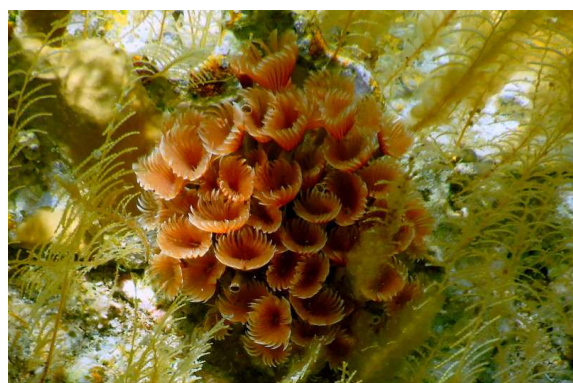
Ustaviva se v obleganem zalivu. Na snorklanje, kot tudi večina ostalih gostov zaliva. Na srečo je bila pod vodo gužva samo na enem koncu dokaj obsežnega koralnega grebena. Da je običajno veliko snorklačev, pove podatek, da želve sploh ne trzejo, ko mimo priplava kot papagajček pisano oblečen plavalec.

Proti današnjemu vetru je zaliv sicer dobro zaščiten, ne pa tudi proti valovom, ki jih delajo mimoploveči mačo-boji na vsemogočih motornjakih z nekajkrat preveč kavali v vodi. No, dokler so v vodi. Itak je v vodi samo propeler, ko pa čolniček poskoči na valu, pa še ta ne več. In ko se propeler zavrti brez upora, motor presunljivo zacvili. Junaki se seveda niti ne zavedajo, koliko vsak val skrajša življenjsko dobo motorju. Kakorkoli, tu ne bova ostala preko noči. Definitivno.

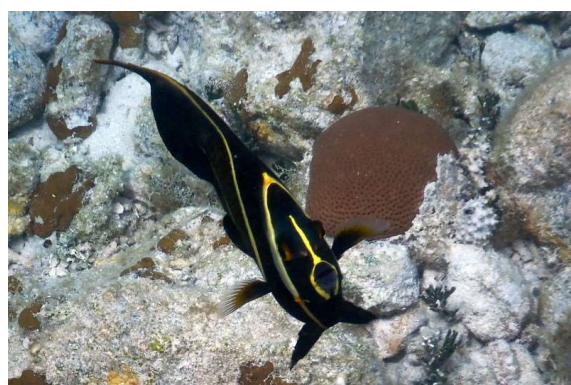
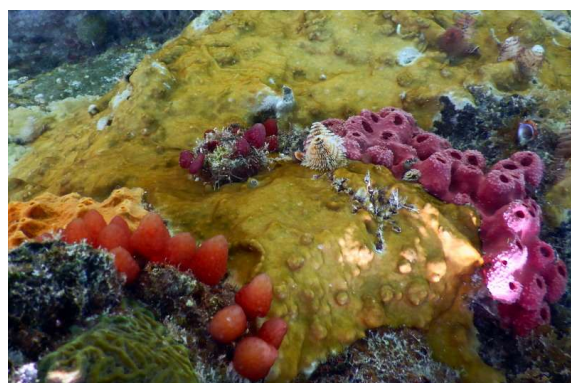
Jutri morava na DHL po pismo. DHL je na letališču. Ob letališču sta dva sidrišča, od katerih je proti današnjemu valu zaščiteno samo tisto, kje sva že bila. Načelno ne marava ponavljati destinacij. Ampak. Še manj pa marava prenočiti v rolajoči se barki.

današnji dan daleč plavala, dve uri in pol pod vodo

Social feather dusters, po nase bi to bilo družabna omela za prah; čudoviti šopki cevkarjev

se vidi, da sem v penziji; enostavno nimam časa raziskovati kako se kakšna zadeva pod vodo imenuje; Lili je tako prijazna, da mi pove kaj je kaj, jaz pa se pridno učim...

pogled na zaliv kjer snorkljam, polno plovil, a gužve v vodi ni

sem jo ujela ravno, ko je glavo pomolila iz vode

11. marec 2024, ponedeljek

Brewery Bay, Saint Thomas, USVI

Počasi bova postala rezidenta Brewery Baya (vsaj ime ima lepo). Že četrtrič bova tukaj prespala.

Cel dan sem popravljaj motor na visokotlačni črpalki za vodnjak, pa mi ni uspelo. Vezava je buh-pomehej (isti motor je za 115 in za 230 V) in sem jo študiral, a mi ni bilo veliko jasnega. Potem sem poklical saudi-help-desk (zbudil sem ga, osem ur sva narazen) in sva skupaj tuhtala. Pa tudi ne veliko stuhtala. Kakorkoli, rezultat je, da se motor vrti, troši pa deset krat več amperov, kot bi smel. Jasno, da takoj letijo varovalke. Mislím, da ga bo moral vzeti v roke pravi mojster.

Vesna danes ni snorklala. Je pa naredila veliko korakov. Ko se vrne, je besna. Šla je na DHL po mojo bančno kartico. Do tja je po zračni liniji čisto blizu. Le da je vmes letališče in je potrebno obhoditi celotno pristajalno vzletno stezo. Tja in nazaj. Jasno, da sem kriv jaz. Itak. Vedno je kriv kapitan.

V trgovini je kupila le kruh. Drugih stvari nima smisla nabavljati, tukajšnje cene so astronomske.

pot do DHL centra je bila zelo dolga; izredno lepa univerza na tako majhnem otoku

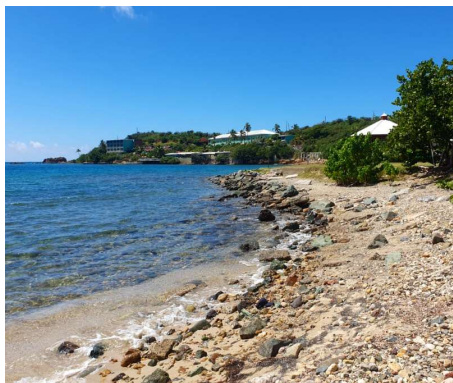
seveda ne manjka tudi nogometno igrišče

zračne linije je res malo do DHL poslovalnice, a kaj ko je treba priti najprej na glavno cesto potem na okoli naokoli letališča

Lindbergh zaliv bi bil za dvig paketa boljša izbira, je vsaj polovico poti krajša pot po tem soncu in vročini

ena pozitivna za amije:tukaj pri tej plaži me ustavi en avto in vpraša,da se sprašuje kam jaz to hodim že toliko časa, da me je videl že tam pri letališču ...in potem se ponudil,da me zapelje do mojega zaliva-šok!prvi ami

12. marec 2024, torek

Brewery Bay - Hassel Island, Saint Thomas, USVI

Takoj zjutraj telefonarim naokoli za servisiranje motorja. In takoj se javi mojster, ki vse zna in bo tudi takoj vse naredil. Pa se prestaviva nasproti njegove delavnice. No, želiva se prestaviti, pa ni prostora za sidranje. Vsi so na bojah. Na gosto. Kar ni boj, je pa koridor za pristanišče, kjer se ne smeva sidrati. Sidrava se zato tam, kjer sva se že bila sidrana in rezultat je, da je skoraj enako daleč od tukaj, kot če male sploh ne bi premaknila. Le z druge strani bi prišla.

Pa si optam 20 kg na rame in oddingirava na obalo ter z busom naprej. Elektromotorski mojster iz Dominikanske republike zna vse in vse bo uredil. Me prav zanima? Čez dve uri bo, je prepričan. In se usedeva na pijačo in potem še na kosilo v bližnjo birtijo ter po dobrih dveh urah odmarširava nazaj. Vse je uredil, pravi in pokaže, kako se vrti. Hja, to že, samo on ima praktično neomejen vir energije, jaz pa ne. Zmerim tok in rezultat mi pravi, da ne bo delalo. Malo še sitnarim, pa kmalu ugotovim, da fant ne ve, kaj bi naredil. Če ne zna, od njega pač ne morem zahtevati nemogočega. Pa spet pograbsam motor in se odpraviva nazaj do dingija. Nekaj kilometrov. Spotoma srečava Pueblo supermarket in poleg 20 kg motorja del poti nosim še 10 kg špecerije.

Prva stvar na Mali je test motorja. Ne dela. Ok, sedaj imava pa problem. Vse hitre opcije so izčrpane (moje popraviljanje, pomoč saudi-help-deska in popravilo lokalnega mojstra), na vrsti je dopisovanje s proizvajalcem in iskanje nadomestne visokotlačne črpalke. In po novem sva odvisna od postanka v marini, da bova natočila vodo. Mala ni več samozadostna.

Sidrišče tudi ni tako mirno, kot bi si ga želela. In se spet prestaviva. Kam drugam, kot v Pivovarniški zaliv. Tako se je končal še drugi neproduktiven dan za naš izdelovalec vode. Vode v tanku imava za manj, kot teden dni, pitne še manj. Samo, pijeja lahko tudi pivo, tuširati se pa z vinom ne da.

nesrečni motor watermakerja, majhen a težak

med čakanjem popravila motorja, greva na prigrizek: nachos z mletim mesom in siri in nekaj omakami ... zgleđa bolj tako, tako ... je bila pa ta ena sama porcija tako nasitna, da sploh nisva rabila večerjati

13. marec 2024, sreda

Brewery Bay, Saint Thomas, USVI - Cayo Pirata, Culebra, Puerto

Dopisovanje marinam na Portoriku ne gre najbolje od rok, na telefon se pa lepo javljajo. Ampak. Tiste, ki so nama najbolj zanimive, ker so v centru dogajanja, so fully booked. Očitno si bova morala omisliti avto, da bova lahko skakala po trgovinah. Dopisovanje ne gre od rok niti Starlinku. Ne-šljivijo-me-pet-posto, ko jim pišem, da je moja antena crknjot. To bo še problem, se bojim. Malo bolje se je odrezal Darryl iz Echoteca. Takoj mi je ponudil nov motor. Za 620 dolarčkov (kar je pravzaprav še poceni, glede na to, da stane 900 g kruha 12 dolarjev v diskontnem Pueblu).

Ob desetih dopoldan se odsidrava na St. Thomasu, ob dveh popoldan sva spet sidrana v laguni na portoriškem otočku Culebra. Vmes počasi jadrava z ne preveč močnim krmnim vetrom. V slabih štirih urah sva zamenjala državo. Ali pa tudi ne, saj ne vem? Od dveh vljudnostnih zastavic, sem eno zamenjal in ene nisem. Zastavico Ameriških Deviških otokov sem zamenjal za zastavico Portorika, zastavica Združenih držav je pa ostala.

Na USVI se ni treba odjaviti na Customs and Border Protection (CBP) uradu, na Portoriku se je treba prijaviti na ta istem CBP uradu. No, prijavila sva se, pa ne vem kje. Morda niti ne na Portoriku. Mejo (če je to meja?) sva prestopila virtualno preko Zoom video konference. Kje se je nahajal uradnik na drugi strani povezave, nimam pojma. Na lokalnem uradu na Culebri že ne. Ves čas je o Culebri govoril v tretji osebi. In jutri naj bi nekdo celo bil v uradu (morda bo priletel z avionom ali pa se pripeljal z ladjo, on tega ne ve), da bo pobral vstopno takso v državo (torej sva le v drugi državi?). V kešu. V Združenih državah, v kešu? Morda pa le nisva v Združenih državah? Kje torej sploh sva?

Popoldan se nama ne da na kopno. Culebro poznavam, čeprav sem videl nekaj novih zgradb, ki jih pred dvanajstimi leti še ni bilo. Itak bova pa jutri morala do cesarjevega inkasanta in si bova spotoma lahko ogledala trgovine (Vesna) in barčke (jaz). In karkoli je še takih zadev.

Culebra, pred zalivom in vasico je reef

za reefom so postavljene boje

počasi jadramo proti zalivu Cayo Pirate

v zalivu veliko plovil

ameriški stili hiš, nič karibski

upam, da bo čas pogledati kaj se dogaja pod vodo na tem koncu

vikend s privezom za barčico

... in tukaj bova prenočila

14. marec 2024, četrtek

Cayo Pirata, Culebra, Puerto Rico

Po zajtrku se odpraviva plačat nekaj, kar ni cruising permit, nama pa omogoča, da plujeva po njihovem morju. Kdo bi to razumel? To ni cruising permit, ker slovenska barka ne more dobiti cruising permita v ameriških vodah. Enostavno zato, ker velja pravilo vice versa (kaznen mora biti vzgojna, zgleda). Nama to ne-dovoljenje omogoča, da plujeva kjer koli pri njih in to nama zadošča. Le plačati morava vstop in izstop. In to sva torej storila. Res jih ne razumem. Oni pa ne razumejo, da je Slovenija "free country", kjer ni nobenih "restrictions" pri plutju po morju in "cruising permit" sploh ni potreben in ga nobena barka (torej, tudi ameriška) ne potrebuje in ga zato ne more dobiti. Na Havajih so Polinezijci pred leti problem rešili tako, da so slovensko zastavo proglasili za ameriško in nama dali cruising permit. Pa je bilo.

Uradnik CBP na letališču, ki sva ga zbudila sredi zimskega spanca, je bil precej zgovoren (itak mu je bilo dolgčas in sva bila dobrodošla na klepet). Med množico stvari nama je končno razložil, kaj je Portoriko v odnosu do Združenih držav. To je ena izmed njihovih petih kolonij (ostale so še Ameriški Deviški otoki, Guam, Ameriška Samoa in Severni Marianski otoki). In, pravi, imajo se imajo čisto fino. Striček Sam jim daje denar, če ga potrebujejo. Kolikor ga potrebujejo. Le med Trumpom in Bidenom se ne morajo odločati. Kar pa sploh ni nek minus, mislim jaz.

Ko končava z uradnikom, greva v pristni mehiški kafič na portoriško pivo (jaz) in kokakolo (Vesna). Končno cene, kot se spodobi. Deset fozno pivo je tri in pol krat cenejše, kot devet fozno na St. Thomasu v primerljivi birtiji. Koliko je to v litrih? Nič. V mililitrih pa ne prav velika številka. Torej: 10 fozov je deset dvanajstin od tričetrt ameriške pinte, 9 fozov pa tri četrtine od tričetrt ameriške pinte. Da poenostavim, ameriška pinta je 0,83 imperialne pinte, torej je deset ameriških fozov 83% od dveh imperialnih gilov. Simpl!

Spotoma se malo sprehodiva po otočku. In ker sem se jaz zabaval v kafiču, se gre Vesna pa v trgovino. Ampak. Na vratni kljuki si zlomi roko in ko vrata od znotraj le odklenejo, je prva stvar strog pogled prestrašenčke in ukazovalni stavek: »No mask, no entry!«. Kje so že korona časi, kje? In tako je bil šoping za 20 centov dražji, ker so Vesni poleg hrane prodali še masko.

Popoldan se je pooblačilo in odločiva se, da bova delala. Torej se nima smisla prestaviti iz te mirne lagune. Snorklarija pride na vrsto jutri.

mini park z domačini v senci

mini letališče na Culebri

letijo samo take mini velikosti aviončki

od daleč deloval objekt kot oštarija, je pa pošta

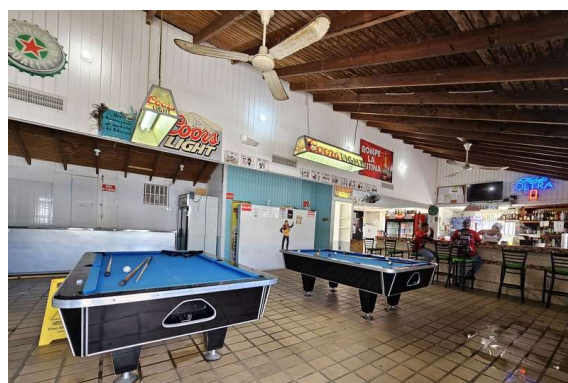
pisarna pod palmo

pogled na naš zaliv Cayo Pirata

Puerto Rico in ostale kolonije nimajo volilne pravice ... tako kot nekoč sužnji

v lokalu biljardni mizi, imajo take away za pijačo; ena škatla cigaret je 14 USD!

osamljeni pivec piva in latino kelnerca, vsak na svojem koncu

spomenik ob kanalu

uživanje penzije

če sem hotela v trgovino,sem si morala nadeti masko:menda covid na Culebri, samo čudno,da nas na to niso opozorili na CBP; poleg tega je bila šefica trgovine edina z masko na otoku..drugje jih ni bilo...niti v lokalno ...

15. marec 2024, petek

Cayo Pirata, Culebra, Puerto Rico

Another day in Paradise. Jutro je tumorno in najprej sklenceva, da počakava na sonce, itak je do prvih snorklarskih boj le dobra milja. Ko začne deževati, odhod začasno prestaviva na kasneje. In ko dežuje cel dan, ga prestaviva na jutri. Logično, tako vendar je v raju. Danes imava sicer čas in voljo za roštiljado, pa nama jo rajsko vreme preprečuje. Nekaj delava, Vesna zaključi še dve bilanci. Jaz sem večinoma priklenjen na net.

Veliko se ukvarjava z iskanjem rešitev za nedelujoče zadeve. Vse kaže, da bova Amerjem pustila zajeten šop šušlavcev. Ker moram kupiti nov motor za visokotlačno pumpo, premišljujema, če ni bolj pametno kupiti nov kar celoten vodnjak. Preflitanje v 12 voltnega je ekonomsko predrago, to nama je jasno že od včeraj. Nov watermaker z enako kapaciteto, kot je najin, se da dobiti pa od treh jurčkov dalje. Ampak. Ipak je to šestkrat dražje od samega motorja.

Starlinkov help desk ne trza na najino zahtevo po novi anteni. En teden že čakava na odgovor. Ni druge poti, kot plan B. Odločila sva se, da bova kupila novega in imava potem neskončno časa, da se bongava za zamenjavo. Ta bo romala na eBay ali pa v Malin locker kot rezerva. Bova še videla. Nov Starlink dishy je sicer (proti plačilu, seveda) na voljo iz zaloge v trgovinah na Portoriku. Je pa to nova generacija (izboljšanih) anten, ki niso na voljo izven ZDA (očitno je za Starlink kolonija Portoriko del ZDA). Ker je cena enaka, je to načeloma sicer dobro, če ne bi bil problem, da je antena mehansko popolnoma drugačna in je potrebno najti nov kit za montažo. Starlink ga (še) ne prodaja. Edini, ki sem ga našel je iz Kanade. Z dobavnim rokom dveh tednov, sic!

Nov alternator s krmilnikom, ki je bil planiran za Portoriko bo tako še manjši del stroškov, kot kaže. Če se tudi tu kaj ne zaplete. Zapleta se pa že z rentičem in kot povsod na svetu - s plinom.

nasproti nas je dopoldne gorelo; mogoče namenski požar ?

tumorno vreme

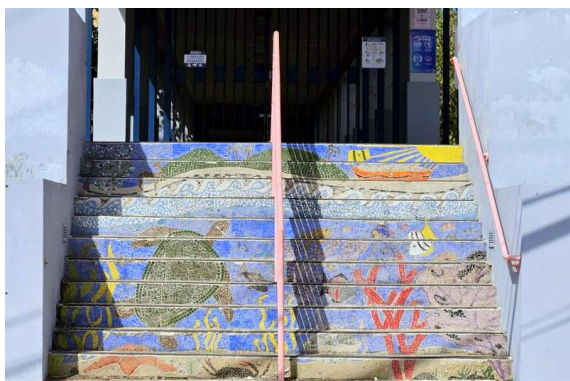
gledava sosednje barke kako imajo instalirane starlinke (SL)

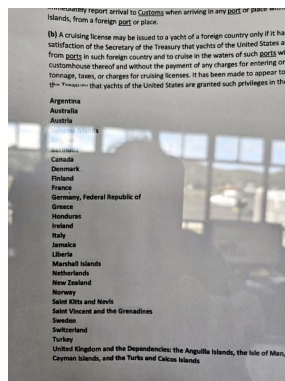
je dež, pa ni dež in tako cel dan

recikliranje steklenic tudi na tak način

stopnice - Escuela Ecologica

Slovenija ni na ameriškem seznamu za pridobitev crusing permita Italija, Avstrija itd.. pa so na spisku ...

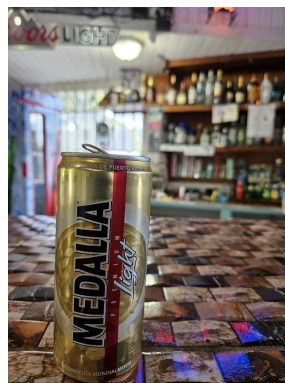
kure vsepovsod

če kelnerca dvomi v starost gosta, ki želi kupiti cigarete, imajo strojček za kontrolo osebnega dokumenta

latino natarica, simpatična punca

medalla je portoriško pivo

16. marec 2024, sobota

Cayo Pirata - Ensenada Dakiti, Culebra, Puerto Rico

Jutro je obetavno. No, obetavno je, ko neha deževati. Prestaviva se dve miljii iz lagune za reef. Na brezplačne boje, ki so postavljene, da se zaščitijo korale. To je lepo. Manj lepo je, da se ob najinem bojanju razpiha veter in ko sva privezana, se ulije. Planirani takojšnji skok v vodo je prestavljen na lepše vreme.

Ampak, čez pol ure je spet lepo sončno. Vesna gre takoj v vodo. Izkoristila bi rada sončen del dneva. Izkoristi ga v popolnosti. Kolikor ga pač je. Vsekakor sončno vreme traja manj, kot njeno plavanje. Po urici je spet nevihta. In po desetih minutah sonce. Vesna se vrne po dveh urah. V teh dveh urah je imela priliko opazovati podvodni svet v vseh mogočih osvetlitvah, od popolnoma jasnega neba, do močnega naliva.

Poleg plavanja, oba tudi delava. Kar tu bova prespala. Jutri pa dalje. In najbrž ne prav daleč.

najprej plavanje proti reefu: nešteto kupčkov; kaj dosti daleč ni bilo možno plavati, preplitvo

tudi v mivki se najdejo spužve

zelo veliko mladih živih polžev (conchi)

reef pred menoj, globine pa le še cca 30cm pod menoj...se obrnem in grem v drugo smer

danes so bile vse boje zasedene

če se tega cevkarja dotakneš, ponikne v svojo cevko; če pa plavaš mimo, niti ne trzne

poganjek mangrove

pogled iz kokpita na mangrove

Peacock Flounder ...

Angelfish(živo modr rdeča ribica)

mislim, da je to prva avtomobilska guma, ki sem jo videla pod vodo na Karibih...na splošno ni videti zavrženih plastičnih in steklenih steklenic in ostale embalaže; v zagovor lahko rečemo, da v času hurikanov marsikaj lahko prinese z obale

neskončni gozdovi nizkih koral z majhnimi ribami in cevkarji

17. marec 2024, nedelja

Ensenada Dakiti - Punta Tamarindo Grande, Culebra, Puerto Ric

Končno dan brez dežja. Prestaviva se za otoček Culebrita. Plujeva za reefom, točno proti soncu. Nič se ne vidi, zaupati moram Navioniscovim kartam. Te so, po dosedanjih izkušnjah sodeč, zelo točne v Združenih državah (kar nikakor ne morem trditi za vzhodni Mediteran). Sidrava se na flikici mivke med koralnimi grebeni. Nikakor ni za prespati, če se veter obrne, zapleteva verigo v koralne glave.

Kobilica je nad mivko, krmilo na koralnim grebenom. Tako blizu ga Vesna letos še ni imela. To možnost tudi takoj izkoristi. A po povratku ni najbolj zadovoljna. Nič novega ni doživela. Mislim pa, da je imel na njen hiter povratak in negativni odziv, pomembno vlogo fotoaparata, ki ji je nehal delati me plavanjem. Resetirati ga je morala, ampak to je lahko naredila šele na suhem, sic!

Jaz sem se spravil na ogled podvozja in po ogledu tudi na čiščenje. Po dobrih 8.000 miljah se mu že pozna, da je self polishing Sea Jet antifouling barva že dokaj sprana in je pričela izgubljati svojo moč. Nekaj pa sigurno vpliva tudi drugačna flora in fauna v tem morju, pred mesecem je bilo podvozje še skoraj kot novo. To je bilo drugič v zgodovini, da sem se ga spravil čistiti. Prvič je bilo na Sejšelih, ko sem imel barko zaščiteno z Jotun Copper Coat. Kakorkoli, še najboljšo antifouling barvo do sedaj sem kupil na Fijiju, narejeno po licenci Colorja iz Medvod (ki je zaradi ekologije ne sme več proizvajati). Kakorkoli, na Karibih lahko kupim fino strupeno Sea Hawk barvo (Made in USA - Not for sale in USA) in to bom tudi storil.

Potem se prestaviva na drugo stran otoka in Vesna gre ponovno v vodo. Podvodni gozd koral je čudovit. Vendar. Čudovit je tudi precej močan tok, ki jo nese okoli rta na odprto. Vedela sva za ta tok in jaz sem jo zato iz kokpita opazoval z daljnogledom. Sama sva do kamor seže pogled in čez dve uri bo noč. Preden jo je odneslo stran, sem torej oddingiral do nje in ponudil šlep službo. Plavanje proti toku je na motorni pogon precej lažje.

sidro sva res vrgla v mivko, a ko se veriga raztegne je Mala nad koralami, OK 2m nad njimi

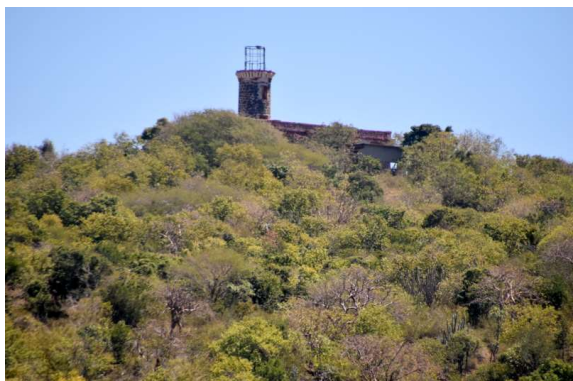
pod vodo koralni gozdoviveliko parrot fish

je bilo pa kar dosti vala, nič prijetno snorkljanje, zato se po dobri uri vrnem nazaj na barko

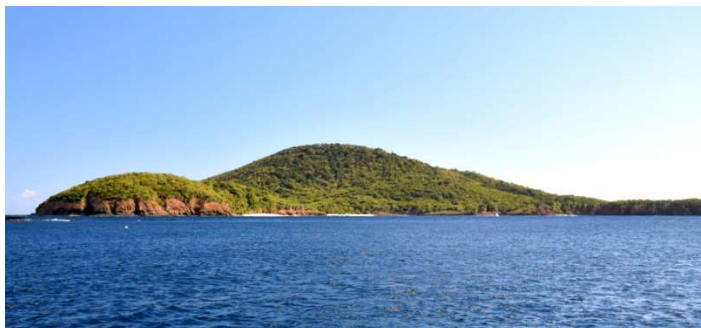
pride en katamaran in čaka pol metra stran, da se midva odsidrava ne bi rekla, če bi bila na boji, tako pa ...??

na otočku Culebrita je bil nekoč svetilnik....sedaj samo še razvaline

drugi konec otočka Culebrita z lepo peščeno plažo

najprej sva se mislila pri tem otočku sidrati, pa ni bilo primerne dna.....

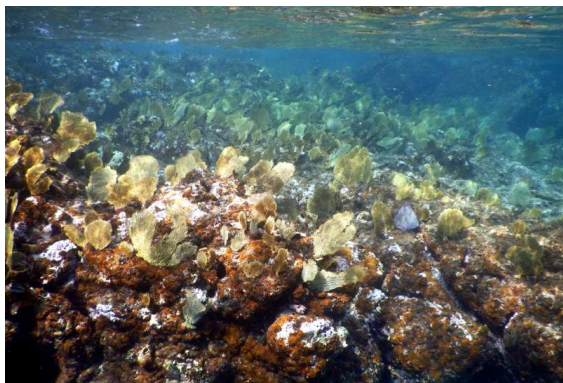
...zato sva rajši šla na Culebro, jug otoka

želva naju je večkrat prišla obiskati na sidrišču

bolj sem se izogibala tega konca, ko sem plavala, bolj me je samo vleklo k tem skalam...komaj sem se jim izognila, ah Vesna

tukaj so bili res pravi gozdovi koral in pahljač a od tukaj sem se pa noro trudila vračati nazaj na barko, je bilo kar težko, toka je bilo 1 vozelain potem kar naenkrat zagledam pred seboj Toneta z dinghijem...

takole pa zgleda, ko te kapitan šlepa na dinghiju

18. marec 2024, ponedeljek Punta Tamarindo Grande, Culebra - Puerto Del Rey, Puerto Rico

Sinoči (v nedeljo ob osmih zvečer) so mi je Starlink odgovorili, da mi bodo poslali novo enoto. Naj jim samo povem, kam. In jim napišem, da v Portoriko (ker pa sem skoraj prepričan, da to ne gre, pa še kot rezervno varianto v Panamo). Do večera še ni bilo odziva. Ampak, jutri je še en dan. Bomo videli...

Z vetrom odjadrava v marino v bližino Fajarda. V bližino pomeni, toliko stran, da tukaj ni nič. In brez avta si v Ameriki mrtev. Rentič firma Target v marini ponuja samo večje avte (za večje denarje). Najbližji Avis (pol ure peš), avtov nima za jutri, ostali so pa predaleč. Na telefone se ne javijo ljudje, s plehnato tajnico se pa ne da zmeniti za dostavo v marino. Niti se to ne da spogajati s spletnimi stranmi. Skratka, če računava vse probleme (in dodatne stroške za taksije), je edina realna opcija tale poslovalnica v marini. No, tako dragega avtomobila mislim, da še nisva rentala.

Pred marino se srečava z Dancema, ki sta bila sidrana poleg naju na Culebri. Oboji kličemo marino, pa se ne javijo. Ko se končno oglasijo, oboji prosimo za pomoč in vodenje do priveza. Midva sva brez bow thrusterja, marina je natlačena in vetra je tudi kar nekaj. Oni so še na slabšem, ostali so brez motorja, nujno potrebujejo šlep službo.

Dancema je marinerka v pisarni nekajkrat zagotovila, da jih čaka "assistance". Nama tudi. Jasno, nikogar ni bilo. Midva sva lahko krožila in čakala, ona dva pač ne. In ko sta Danca že prijadrala v ozko marino, se iz zadnjega dela marine pripelje lep rumen čoln z napisom "tow service" in bokobrani vse naokoli ter posadko treh ali štirih mož v uniformah. Ampak, oni niso od marine in oni ne bodo pomagali. Jih ne briga, če se Danca na ves glas dereta "Help us!" Rezultat take assistance je, da se jadrnica brez motorja zaleti v barke na privezih in čista slučajnost je, da je bil en privez v bližini prost, ter da ju je veter zavrtel vanj. Koliko je škode, ne vem. Bojim se, da ne malo.

In potem sva na vrsti midva. Assistance v tej marini pomeni, da se s tremi golf avtomobilčki pripelje celo krdelo marinerotov v lepih novih uniformah z life jacketi na sebi in (ugasnjenimi) VHF postajami za pasom. Od vse silne množice pa samo en ve, kako se barka sploh priveže. Jasno, da sva se naslonila na sosedovo sidro, ker naju mariner s štrikom iz Male v rokah, ni znal potegniti v boks. Na srečo brez škode. In ko smo bili tako naslonjeni, so fantje s štriki v roki še kar naprej stali in gledali in čudili, kaj narediti. Je bilo potrebno kar malo glas povzdigniti, da se je zadeva razpletla. Kako je to izgledalo pri Dancih, raje ne pomislim. Na koncu Vesni v pisarni čisto resno povedo, da dingija za asistenco marina s preko 1.000 zelo tesnimi privezi sploh ne premore. To samo obljubijo po VHF, vsi pa menda vedo, da ni nič od tega. Združene države...

Današnje popoldne je namenjeno urejanju barke in delu. In pranju perila, ko imava pa vendar spet vodo v tanku. Pralnica v marini je komplicirana za uporabo. In draga, če se opere samo en stroj (eno pranje sicer stane le tri dolarje). Je predplačniška, Najprej je treba kupiti kartico za deset dolarjev in jo nafilati z naslednjimi desetimi dolarji. Torej stane eno pranje in eno sušenje dvajsetaka (ali deset piv na Culebri).

Marina ponuja 120 in 240 V napetost na privezih. To je v redu. Ampak. Nimajo dveh napetosti, le za tu-tventi uporabijo njihovo medfazno napetost. Ker pa imajo sami le 110 V je medfazna napetost le še 189V. Sem me priklopijo. To je pa res čisto na robu toleranc in naš indukcijski štedilnik nama občasno da jasno do znanja, da je podhranjen. Naslednjič bom pri tu-tventi v Združenih državah previden in se bova raje priklopila na njihovo napetost.

Motor za črpalko sva naročila, za Starlink pa še ne vem, kaj bi. Jutri se odločiva.

marina Puerto Del Rey ima preko 1000 privezov...

...posledično pomeni, da zelo dolgo hodiš do svoje barke

da ne govorimo o suhi marini, kjer so motornjače v treh nadstropjih

19. marec 2024, torek

Puerto Del Rey, Puerto Rico

Ob desetih dopoldan zajahava rentiča in se odpraviva zapravljat dolarčke. Najprej po plin. V Združenih državah se Campinggaz ne polni, to veva. Ampak, pred leti sva vseeno uspela napolniti jeklenko v Poncah. Vredno je torej poskusiti (itak se bombula lahko brezplačno vozi v avtu). Poskusila sva, uspela nisva. S planom B niti poskusila nisva, ker z neta veva, da je tudi najmanjša ameriška jeklenka prevelika za Malo. Nimava kaj kupiti.

Potem greva v West Marine po karkoli, kar bi nama olajšalo polnjenje akumulatorjev. Nič nimajo na zalogi, lahko pa karkoli naročijo. Dobavljivo je v treh tednih. Ok, to je res malo posebna roba, razumem. Vsaj vljudnostne zastavice pa menda lahko dobiva v največji ameriški čendlerijski verigi. Lahko, samo ne tiste, ki jih iščeva. Poleg gusarskih in podobnih zastav imajo le že zastavo Združenih držav. Ok, potem pa nekaj, kar sigurno bodo imeli (pa midva nisva prepričana, ali bi kupila ali ne). Starlinkov kit tretje generacije. Oglašujejo ga na veliko. Ko na netu v njihovi spletni trgovini nekaj iščeš in tega nimajo, ti takoj ponudijo "Kaj ne bi namesto tega raje kupili Starlink?". Rezultat poizvedbe? Nimajo ga. Mladenič pravzaprav sploh ne ve, o čem se pogovarjamo in šele, ko mu povem njihovo kodo (ki je objavljena na njihovi spletni trgovini), najde zalogo v sistemu. Zaloga je nič. Izkušnja glede West Marine s Havajev je bila dobra. Ampak, Havaji so zvezna država, Portoriko je kolonija.

Prav, adijo West Marine, gremo v Home Depot. Pol ure vožnje je do tam in tudi oni reklamirajo, da imajo Starlink na zalogi. Pa ga nimajo. Še huje. Ko mojstri pogledajo v njihov sistem, lepo piše, da v Portoriku v njihovih trgovinah to sploh ni dobavljivo (v West Marine bi vsaj lahko naročila in čakala in čakala in čakala...). Naslednji veliki trgovec, Best Buy po imenu, ki tudi na veliko ponuja zadevo, pa je le toliko pošten, da to resnico objavi kar na netu (skupaj s prodajalci iz Home Depota smo iskali in kar zasmejalo se jim je, ko so videli, da konkurenca ni nič boljša od njih).

Strokovnost ameriških prodajalcev tehnične robe pa najbolje opiše to, da so nama najprej hoteli prodati sobno anteno za TV (jes-sr-dis-is-veri-gut-antena-for-starlink). Povsod je tako. Ko sva v specializirani trgovini za rezervne dele Yamaha spraševala po uplinjaču, je bila teta strumna: Jes-vi-hev-dis-karburejtr-ic-a-part-of-dis'n'dis-autbord. Bat-vi-dont-sel-it-separejt. Du-ju-vont-tu-baj-an-autbord-insted? V Home Depotu so nama čisto resno svetovali, naj greva po Starlink v T-Mobile. Oni to imajo, oba sogovornika to dobro vesta, saj se vendar ukvarjajo z internetom. Njihov šolski sistem je pač tak. Manj, kot je človek razgledan, lažje ga uporabiš za čim cenejšo delovno silo. Pa še v koloniji sva.

Pozabila sva na vse in šla denar zapravljat v Walmart. Bova vsaj hrano nakupila. To je bilo polovično uspešno. Kolikor je pač šlo v najin mid-size rentič. Vrnila sva se pred marino, premetala vse na prikolico golf vozička šleparja in pilot tega čuda na šestih kolesih naju je potem peljal zadnji kilometer poti (po pontonih do barke). Glede na dimenzije pomola in širino prevoznega sredstva je bilo na trenutke kar malo stresno.

Zadevo s šopingom hrane sva ponovila še enkrat, tokrat v megamarketu iz verige Ralph's. Štiri ure (samo v trgovini!) je trajala ta zadnja ekspedicija in ura je bila devet zvečer, ko sva bila končno doma. Le kam bo vse to romalo? Hja, zadnji večji nakup sva imela še v Španiji in zaloge so v veliki meri že skopnele. Sva bila pa presenečena nad cenami. Glede na to, da je vse zelo drago, je bila hrana morda celo cenejša, kot v Deželici.

toliko različnega in že na pogled lepega mesa že nisem videla mesece....

vso nabavljeno hrano, pijačo smo peljali z golf vozičkom; lahko si ga pokličeš brezplačno kadarkoli, da te pelje kamorkoli po marini

naša Mala je redka jadrnica v tej marini; prednjačijo motornjaki/jahte

dolga je pot do Male, sploh po soncu 30+C

motornjaki imajo minimalno po 3 motorje 425km

tudi tak način priveza v morju imaš lahko: potem motornjaka samo spustiš v morje

20. marec 2024, sreda

Puerto Del Rey - Isla Palominos, Puerto Rico

Vesna se zjutraj spravi počistiti barko, jaz pPo jutranji službi vrnem avto. Še prej natočim bencin in vse kar punca zna v angleščini je no-spik-ingliš. Številko točilnega mesta ji moram pokazati s prsti, besede nine ne pozna. Dosti bolj razgledani niso niti v prestižni marinski čendleriji. Ne poznajo besede flag. Itak pa nimajo zastavic. Očitno Ameriji ne gredo nikamor, da tega ne potrebujejo.

Natočiva vodo, odklopiva električno in izplujeva na bližnji otoček. Vesna je takoj pod vodo in se ne vrne skoraj štiri ure. Na koncu me je že malo skrbelo. Pravi, da korale niso kaj prida, nekaj rib in pa lep skat ter želva, to je vse na tej, med domačini precej opevani lokaciji. Jaz sem v tem času pošiljal službene stvari, ki so se mi nabrale v zadnjih dveh dneh.

Zvečer prileti sedem mailov od Starlinka. Drug teden mi bodo poslali novo napravo. V Panamo. In začnejo se logistični problemi. Prosim znanca, ki se tam slučajno nahaja, da mi prepošlje paket. Ni problema, pravi. Samo. Njega tam ne bo, poskusil bo organizirati, da to naredi kdo drug. Ah, Starlink...

atlantska tritonijeva trobenta - polž; vidim, da leži na tleh, ga vzamem v roke in ga obrnem in potem pade polževo meso ven; očitno je pred kratkim vzel slovo od tega sveta...

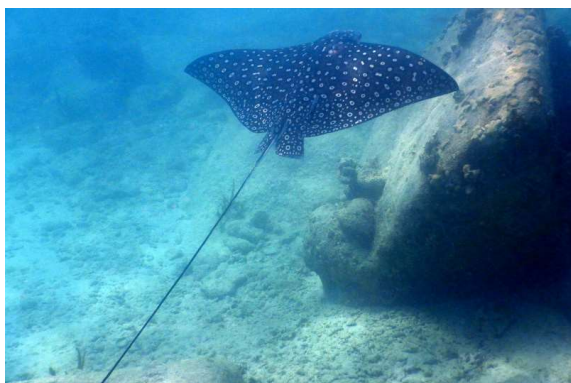
ena druga vrsta polža, podoben conchiju

...ko sem ga obrnila je bil čisto drugačen kot conchi ...

danes polžarski dan :) ... če daš conchija ven iz morja se cel stegne ven (slika postrani, če jo poravnam odrežem polža); tukaj se vidi razlika med prejšnjim polžem

skat (spotted eagle ray) je hitro odplaval mimo mene

takole nagužvane so pa motornjaki na obali-glasba do konca, še pod vodo so se čutile vibracije

plaža seveda lepa bela peščena, zato tudi toliko turistov

do konca tega peščenega jezika sem plavala.... časovno me je snorkljanje malce zaneslo in posledično sem ob osmih zvečer zaspala kar v kokpitu

pod želvo riba

pogled na Fajardo iz kokpita ...

21. marec 2024, četrtek

Isla Palominos - Cayo de Luis Pena, Puerto Rico

Sinočnja muzika z motornjaka nekaj sto metrov stran je trajala dlje, kot najina čuječnost. No, jutro je mirno. In delovno. Šele ob enajstih se spokava na sosednji otoček. In tudi takoj odpokava. Pravzaprav le mimopokava. Dva razloga sta, gužva je popolna in globine so primerne le za (manjše) motornjake. Podobno je še na enem bližnjem otočku.

Razmišljava: tole je tako blizu Fajarda, navtičnega centra Portorika, da nima smisla pričakovati mirnega zaliva. Rešitev je, da greva kam drugam. Ker danes ni običajnih pasatnih vetrov, je prilika, da plujeva na vzhod. Vračava se na Culebro. Spotoma sicer plujeva mimo popolnoma praznega in krasnega mini otočka z lepo peščeno plažo in kokosovimi palmami v ozadju ter dvema brezplačnima DRNA bojama pred reefom. A kaj, ko ni zaščite pred današnjimi valovi. Škoda. Če bi bilo vsaj približno mirno, bi sigurno ostala tukaj preko noči.

Pa ne prideva do Culebre. Pred Culebro je še en otoček, Cayo de Luis Pena in v zavetrju najdeva tudi zavalje. Vesna snorklat, jaz po skoku v vodo, na pogajanja s Starlinkom in Amazonom. Danes je bil v načrtu barbekju, pa so bili sosedje

preblizu in sva menila, da ni primerno kuriti. Sidrani so bili tik ob boji, kamor sva se privezala. Ampak. Ko je Vesna že pripravila večerjo po planu B, so se mojstri presidrili. Očitno so ugotovili, da se med boje ne meče sidra. Priložnost, da preveriva, kakšno meso prodajajo v Walmartu je tako splavala po vodi.

tudi tukaj v zalivu polno plovil-je bil pa kar val, tako, da nama ni bil zanimiv

organizirana vožnja z dinghiji ...

simpatični otočki, če bi bilo mirno, bi bilo pod vodo sigurno zanimivo

prepovedan iti na obalo, zasebna posest

otoček kjer je spet preveč vala

no, tukaj pa končno malo bolj mirno in zaenkrat samo eno plovilo v zalivu-Cayo de Luis Pena

pretežni del zaliva so same orale, stare, mlade; modre ribice so Yellowtail Damselfish - Juvenile

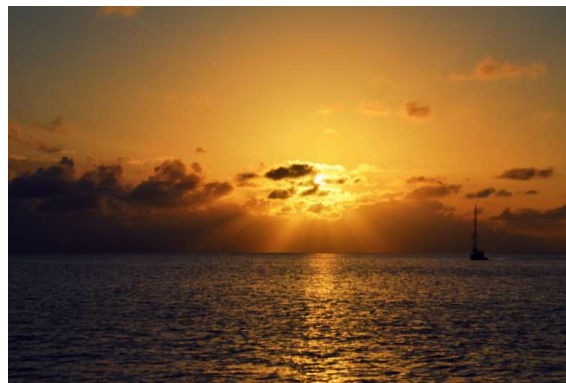
zgleda kot neka vrsta babice, izredno črne barve

tudi tukaj lepa peščena plaža

parček skatov (spotted eagle ray) je krožil pod menoj

lahko noč

22. marec 2024, petek

Cayo de Luis Pena - Bajo de Almodovar, Culebra, Puerto Rico

Jutro postreže z neprijetno novico. Nadomestni Starlink so mi poslali, ne da bi upoštevali spremembo naslova. Ajoj! Ne da se ga več preusmeriti. To lahko naredi samo pošiljatelj, ki ima help desk nekje v Aziji. Z odzivnim časom enega tedna. Začnejo se pogajanja s prevoznikom in naslovnikom. Bolj ali manj neuspešna so. Pavel, ki mi je obljubil pomoč pri prepošiljanju, je čisto na drugem koncu Paname in ne more pomagati. Mah, to je kot zakleto.

Ko bi se vsaj lahko zmenili z marino, kamor je bil poslan, da ga prepošljejo. Tudi njihov odzivni čas je gromozanski. Na telefonske klice, ki jih Telekom poštno računa 90 centov na minuto, se ne javljajo. Dokler nekje ne najdeva neke privatne WhatsApp številke (javne WhatsApp so samo za četanje). Juanjo se takoj javi in ko mu razloživa da bi rada preposlala paket v marino Palmas del Mar na Portoriku, se kar razneži. Seveda, pravi, bo poslal. Ampak, samo če dava Glendi (šefici marine) en velik poljubček v njegovem imenu. Ta svet je res majhen.

Opoldne se prestaviva v zaliv na sosednjem otoku. Navionics pravi, da je tam postavljen eksperimentalni umetni reef in

boja pred njim, ki pa je brez vrvi za privez. Slednje drži. Prvo samo delno. Umetni reef Vesne ni prepričal. Kr'neki, pravi. V zalivu, ki to niti ni, je precej vala in prespala bova drugje. Tri jezerske opcije imava in na dveh sva že bila, zato greva v laguno Almodovar. Itak je vse skupaj na razdalji nekaj milj.

Vhod je ozek in še to res okoli ovinka, tako da sva iz dokaj razburkanega morja priplula na jezero z razgledom preko reefa na odprto morje in se privezala na eno izmed mnogih (morda desetih) boj. V Portoriku so DRNA boje brezplačne. Na njih sicer piše "Day use only", vendar mislim, da je to le zaradi pravnih štosov (če boja popusti). Eno ali dve noči je normalno, da se ostane na boji, trajno ne, ker so namenjene priložnostnim obiskovalcem.

Zvečer sva po dolgem času spet imela meso z žara. Amerji imajo na splošno obupno hrano, ampak meso se pa najde dobro. In tokratno je bilo dobro!

korale obešene na stojalo ... neki eksperimenti; in teh je bilo vsaj 10 v tem stilu postavljenih

vzorci koral - v raziskovalne namene?

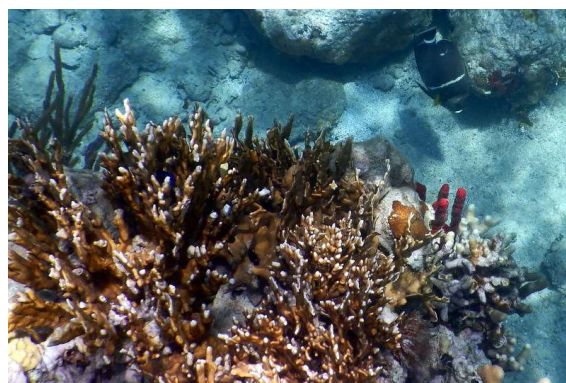
zelo malo rib je bilo na tem koncu.... trumpetfish lepe barve cevastega gobca

takole pa zgleda, ko ti možgane operejo

Scrawled Cowfish=menda zelo dobra za uživanje

bilo je kar nekaj koralnih grebenov, a nič kaj dosti barvitih

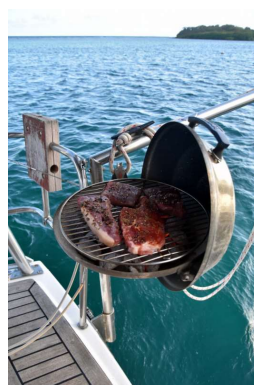
Angelfish

je bilo potrebno kar previdno iti preko reefa do točke kjer se privežeš na brezplačno bojo

... in tukaj bova danes prenočila

končno sem dočakala roštilj ...mešano na žaru: španska svinjina in steak iz puerto rico; od zelenjave pa lokalni jajčevci in grška solata (feta še iz GR!)

23. marec 2024, sobota

Bajo de Almodovar, Culebra, Puerto Rico

Prav lepo je ponoči poslušati penjenje valov pred reefom in biti le nekaj deset metrov stran na popolnoma mirnem morju. Najbližje luči so daleč, populacija ogromne lagune šteje nekaj bark. Še luna je že skoraj polna. Prava romantika.

Manj romantičen je današnji dan. Vesna, penzionistka, spet balansira. Nekaj ožjim prijateljem še vedno vodi knjige in mislim, da bo to ravno prava mera za penzionistično življenje.

Jaz se lotim ožičenja izloliacijskega transformatorja, ki je narejen za 115 ali 230 voltno vhodno napetost. Pa mi je stikalo pred leti crknilo in sem ga fiksno ožičil na 230 V. Razen v Ameriki, itak ne potrebujem nič drugega, sem si mislil. Sedaj bi pa prav prišlo, da spet vzpostavim stanje, kot je bilo, ko je bila Mala še v rosnih letih. Pol ure dela, ki se raztegne na celo popoldne. Nikakor ne morem skoncentrirano misliti, kako naj povežem tistih nekaj žičk, da ne bo počilo. Še Saudi help desk (ki se sicer nahaja v Emiratih) gnjavim, vendar njemu ni jasno, kako, da meni ni jasno. Razumljivo. Tudi meni ni jasno, zakaj mi ni več nič jasno. To zadevo sem sam skonstruiral in sam ožičil pred leti. Ampak, tako pač je. Nič mi ni jasno. Na koncu nekaj naredim in če bo počilo, bo pač počilo. Amen.

Ko se sonce odpravlja k počitku, se midva odpravljava k večerji. Spet bo žarelo nad platformo. Izgleda, da bova žar sedaj bolj pogosto uporabljala. Logično. Plina ni za dobiti, oglje pa Amerji prodajajo za vsakim vogalom.

zelo mirna laguna, nobenega divjanja s skuterji in glasno glasbo

danes sva od jadrnic ostala samo še midva

pogled na reef

danes zvezd skorajda ne vidiš zaradi polne lune

24. marec 2024, nedelja

Bajo de Almodovar, Culebra, Puerto Rico

Tretji dan na istem mestu. To je pri nama zelo redko. Ampak, laguna je res mirna in Vesna ima delo. Izbira je logična. Jaz malo brskam po netu, malo delam. In malo gledam filme. Slednje res malo. Po pol ure imam dovolj ameriškega poneumljanja.

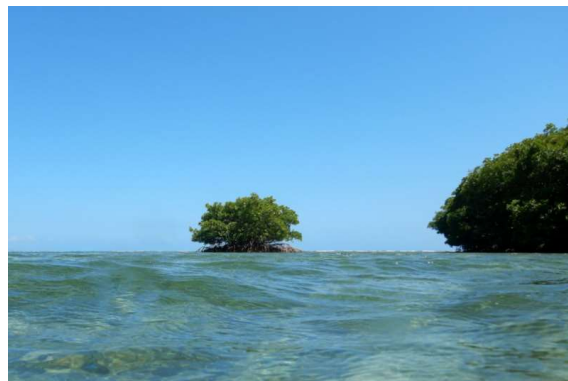
Vesna se danes le odpravi pod vodo. Preplava celotno laguno po dolgem in po čez, kar ni tako malo. Vrne se razočarana. Na celotni relativno dolgi plavalni poti ni, razen dveh velikih rib, videla nič zanimivega. Jutri se bo treba prestaviti kam drugam.

Tretji zaporedni dan na istem mestu pomeni tudi tretji zaporedni dan z enako hrano. Plinski špar-program sva vzela zelo resno. Captain's order no. 240322 je nedvoumen: čim manj uporabljati plin in čim več oglje.

Prav hude gneče okoli naju ni. Od desetih brezplačnih DRMA boj, so zasedene samo štiri (vključno z najino). Še en večji motornjak je pa na sidru v mediteranskem slogu (sidro spredaj in vez na mangrove zadaj). In to je vse, kar nas je v laguni, ki bi mirno lahko gostila nekaj deset dokaj redko sidranih plovil na šestih metrih globine z blatno mivko na dnu.

najprej se odločim plavati do reefa, kaj dosti nisem prišla zaradi prenizke globine; po tleh mivka in polno kaj vem kaj je to na fotki

tudi do samih mangrove nisem mogla priti; prenizka globina

malce drugačno rastje

bilo je pa nešteto conchijev res ogromno

malce ponesrečena fotka

kar nekaj manjših leščurjev, živih je bilo videti

Mala na bojišču/sidrišču

25. marec 2024, ponedeljek

Bajo de Almodovar, Culebra, Puerto Rico

Na kopanje odplujeva v zaliv na otočku Culebrita, ki je zaščiten pred današnjim vetrom. Le slabe štiri milje cikcakanja med reefi je do tja, niti pomislim ne, da bi jadral. Na cilju pa razočaranje. V zalivu je val, ki se vali okoli ovinka. In gužva. Gužva, ki je na Culebri nisva vajena.

Vesna se sicer odpravi pod vodo in ko se vrne, poroča, da "tudi če ne bi". Razumljivo. Pri takem navalu homo turistikusa česa drugega niti ni za pričakovati. Skoraj vse življenje je pobegnilo od tod. Skoraj vse. Ose so ostale. Sploh ne pomniva, kdaj sva jih na zadnje imela toliko na barki. Nekaj let že ne.

Ker je bil veter iz južne smeri, je bil val od zadaj in nekako je bilo znosno za dnevni postanek. Ponoči se bo veter obrnil za 90 stopinj, kar pomeni, da bo val z boka. Ne, tega se ne greva. Lepo dvigneva sidro in nazaj v zaliv, kjer sva bila že več zadnjih dni. Tokrat se odločiva za sidranje, boje so tik ob reefu in veter se bo obrnil tako, da bi bingljala pred plitvino. Ni zdravo za živce, zato se raje sidrava nekje na sredi. Če se karkoli zgodi, imava za reagiranje nekaj minut in ne nekaj sekund časa. Ampak. Sidro ne zdrži porušitvenega testa. Po treh poskusih obupava. S tem sem prekršil svoje lastno pravilo, da se vedno sidram vsaj za 40 vozlov vetra. Ampak. Ker ne gre, bi moralo tudi 2000 obratov v rikverc (ekvivalent 25-30 vozlov vetra) zadostovati za napovedanih 3-4 Bf vetra brez vala. Ipak sva med mangrovami.

En paket je danes prispel v marino na Portoriku, je javila Glenda. En bi moral prispeti v Shelter Bay marino. Pa ni. Že od sobote je v Panami, jah... In tretji bo dostavljen en teden pred rokom. Če bo. Mi pa zato Starlinkov help desk odgovori na moje pisanje izpred enega tedna. Joj, so ažurni...

mladeniči zjutraj s palico poganjajo svoj čoln na reefu in iščejo? kaj?

pred nama zaliv na otočku Culebrita

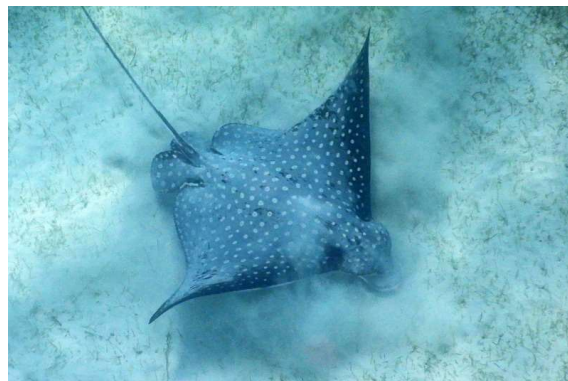
malo naprej od Male je bilo več takih velikih koral, višine par metrov, zanimiv mi je pa beli krog okoli njih

danes sem preplavala zaliv gor in dol v dobri uri; videla tri želve

na eni večji želvi se je spet skrivala pod njo pilotka

spotted eagle ray je zaprašil sebe in okolico

pogled na zaliv iz morja

blackspotted stingray

saj sedaj, ko malo gledam fotke, nekaj pa je navkljub vsemu bilo pod vodo, ampak meni nič novega ...

taki dolgi valovi so prihajali kasneje v zaliv....nič dober občutek,ko si v vodi in samo čakaš, da te zabriše ali v skale ali na obalo

čudovita plaža, ni nobene gneče in postrojenih ležalnikov

na vrhu hriba svetilnik, danes pogled nanj še z druge strani

26. marec 2024, torek

Bajo de Almodovar, Culebra, Puerto Rico

Včeraj bi moral Starlink prispeti v Shelter Bay marino v Panami. Pa ni. Torej bo danes. In to naju skrbi, ker Panamčani imajo praznike od četrтка dalje. Bojiva se, da bo prepozno za prepošiljanje. Vesna se loti poizvedovanja in kaj kmalu ugotovi, da je bila skrb odveč. Paketa tudi danes ne bodo dostavili (v Panami je že od sobote zjutraj). Morda bo dostavljen jutri. Manjana. In tako je kar naenkrat odveč strah "ali bo ali ne bo" preposlano do časa. Ne bo.

Imava problem. V marini na Portoriku sva rezervirala privez (sedaj je visoka sezona in prostor na privezih ni tako samo po sebi umeven) v ponedeljek. Ampak. Očitno bova tam samo midva, paket pa pride, ko pride, če pride. Mah, težko je to naročanje dostave, ko človek ne ve niti tega, kje se bo nahajal jutri, kaj šele čez nekaj tednov. Pa tudi tega ne veva, kako dostava deluje po različnih deželah. V Portoriku prinesejo paket prezgodaj, v Panami očitno prepozno.

Nikamor se spet ne prestaviva. Kar nekaj bluziva za računalniki in telefoni in dan je mimo. Ampak, jutri pa res greva nekam. Samo, kam?

zoprn dan, pa še snorkljati nisem šla

ta je od včeraj; kot sem uspela sedaj ugotoviti je to neke vrste spužve: Rough Tube Sponge

Cayo de Luis Pena, Puerto Rico=zanimiv ptič po imenu American Oystercatcher

27. marec 2024, sreda

Bajo de Almodovar - Bahio Mosquito, Culebra, Puerto Rico

Ampak, danes pa res greva dalje. Takoj za ovinkom je zaliv, ki je v današnjem vremenu dober. Nimam pa nobenega mnenja niti na Navilyju, niti na Navioniscu. Po satelitskih posnetkih sodeč, je dno koralno in torej out-of-reach za sidranje. Greva pogledat. Vse je tako, kot sem predvidel, le z majhno razliko. V zalivu sta dve DRMA boji, ki nista nikjer omenjeni. Na eno se takoj priveževa. Tudi pozicijo ima tako, da če popusti, naju odpihne na odprto morje. Torej, ima varno pozicijo. Poleg tega sva v celem zalivu samo midva, kar je še posebej zaželeno. Kasneje se sicer izkaže, da je okoli boje mivka in bi se nekako dalo sidrati, vendar ni potrebe za tem.

Iz Shelter Bay marine nama pišejo, da so danes prispeli trije paketi od Starlinka. Le kateri je torej najin? Očitno njihov naslov ljudje masovno uporabljajo. In očitno se Starlink masovno kvari, sic! In pišejo tudi, da so že poklicali na DHL za odpošiljanje na Portoriko. In sedaj čakajo, da nekdo pride po paket. Ah, ja... glede na njihovo odzivnost in glede na to, da imajo praznike od jutri dalje, sva se že obrisala pod nosom, da bo paket do časa pri nama. Iz ZDA v Panamo je prišel v dveh dneh, za pot od panamskega DHL centra do naslovnika v Panami pa je potreboval pet dni. Mar bo sedaj kaj

drugače? Skoraj sigurno ne.

Potem pa skok v vodo in pod vodo. Vesna je končno prišla malo na svoj račun. Videla je nekaj novih zadev. Morda tudi zato, ker zaliv ni na seznamu turističnih migracij in je svet pod vodo ostal bolj nedotaknjen, kot na obleganih točkah.

najprej pride email od DHL, da je pošiljka prevzeta; ob 10,30 mi piše Juanjo iz Shelter bay: they just arrived 3 starlinks, so guess, one is yours... minuto kasneje pa še iz recepcije fotka in sporočilo: Good news, the package has arrived! ...ja, samo kdaj bo arrived in Puerto Rico??

Mosquito zaliv na pogled nič posebnega, tudi pod vodo od začetka sama trava in mivka... sva pa sama samcata v tem zalivu, na nasprotni strani pa 15 plovil na kupu... hm... kaj je narobe tukaj?

zaplavam najprej do plavajočega pomola, tam se običajno vedno kaj dogaja in res: tuba anemone

pravilen položaj, vse so dol visele; čudovite, kar gledaš in gledaš in škljocaš

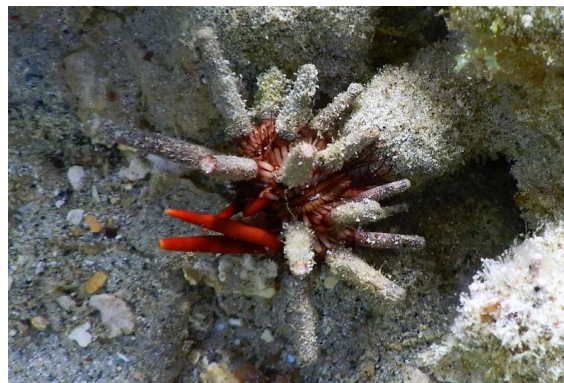
druga vrsta anemone? zelo vesela, da sem to našla

mini ribice, razcepljene, kot neke vrste butterfly

Slate Pencil Urchin, rjave barve čudovito !

Slate Pencil Urchin, živo rdeč ... ogromno je bilo pa tudi ostalih ježev z dolgimi in kratkimi bodicami

Red Brittle Starfish...dve sem našla;skrivali po tunicane kamnom;menda lovijo samo ponoči

Spotted Trunkfish: čelo in gobec kot opica

na določenih koncih zelo barvito...

28. marec 2024, četrtek

Bahio Mosquito - Cayo Pirata, Culebra, Puerto Rico

Prestaviva se na sidrišče pred edino vasico na otoku. Predvsem zato, da se znebiva smeti. Sedaj, ko nama ne dela watermaker in pijevo vodo iz plastenk, je smeti vsaj dvakrat toliko, kot sicer. Spotoma kupiva še kruh (ne vem, ali se temu sploh lahko reče kruh) in zelenjavo. Sliši se enostavno, pa ni. Na vhodu v trgovino, naju zaustavijo in zahtevajo "alkohol". Najprej ne razumeva, kaj hočejo. Saj bi prijalo kaj spiti, ampak, ura je šele devet dopoldan. Po nekaj pojasnjevanja (v španščini) pa le vidiva, da si morava z alkoholom razkužiti roke. Joj, a ga ni škoda trošiti v te namene? Prestrašenčki! Dobro so jih strenirali, še vedno se bojijo covida.

Potem greva do frizerja. Njegov office je kar pred njegovo hišo. Pod nadstreškom, za vsak slučaj, če dežuje. Čudno, da še on ne zahteva mask. Zunaj. Na vsak način se naju pa tako prestraši, da za naju nikakor nima časa.

Ni druge, čas bova zapravljala v Happy Landing, kafiču ob letališču. Jaz pijem neskončno število deset floznih piv celo večnost, pa uspem zapraviti toliko dolarčkov, kot Vesna za en cocktail (serviran v plastičnem kozarcu s plastično slamico -

Združene države, pač). Pivo je v tem lokalu res nesramno poceni.

Nazaj grede naletiva na travel lift, ki pa ga je že precej načel zob časa. Okoli skoraj praznih gum veselo raste tropsko rastlinje in motor je en kup rjavega železja. Ta ni bil v pogonu vsaj že nekaj zadnjih let. Spotoma nevede preplašiva iguano, da skoči iz bližnjega drevesa na tla in od tam v plovni kanal do črpalke, ki ga za vsak slučaj preplava kar pod vodo preden spleza na nasprotni breg in se skrije v goščo.

Še nekaj sprehoda za photo session in čas je za povratek. Danes bova prespala kar tukaj. Panamski DHL se ni še nič javil. In vsaj do ponedeljka se tudi ne bo.

še zadnji pogled na komarjev zaliv kjer ni komarjev

pa še enkrat anemone iz Bahio Mosquito

Cayo Pirata ima javni pomol izredno visok, tako, da se zelo težko zleze nanj; jaz sem danes šla na obalo preko dinghy dock oštarije (odpre se šele ob 16.uri)

v glavnem mestu otoka zbirajo sredstva za mlade glasbenike

čaplja ob potočku

malo pivo po 2 dolarja pri kurah...ampak kure itak letajo po celem otoku povsod

iguana je najprej visela na drevesu in potem skočila+zaplavala na drugo stran pomola

a sem ali nisem turist?

nekoč je dvigalo delalo, sedaj pa verjetno že zelo dolgo ne, ker drevesa rastejo in gume spuščene ...

nazaj grede pa sem skočila v dinghi na tem pomolu oštarije

še malo, pa bodo mangoti primerni za jesti

ribe dolge okoli 1m, niso primerne za jesti

29. marec 2024, petek

Cayo Pirata, Culebra - Bahía Salina del Sur, Vieques, Puerto Ric

Sinoči je bilo burno. Predvečer praznika je bil in ljudje so žurirali na polno. Letala so pristajala in poletavala na (mini) letališču kot bi bili na katerem od velikih hubov. Prav hrupno je bilo. Če slučajno ni ropotal frčoplan, se je slišalo petje (no, kruljenje) prijetno okajenih domačinov iz katere izmed birtij na obali. Ja, tako se proslavljajo prazniki! Nekaj podobnega pozna tudi iz Grčije in še od kod. Če pa samo pomislim, kako dolgočasna je Velika noč v Sloveniji... Bolj tumoren dela prost dan je le še prvi november.

Po vremensko mirni noči dvigneva sidro in odjadrava proti jugu na največji otok otočja Španskih Deviških otokov. Ko bi le bila vsa jadranja tako prijetna! 3 Bf polkrme in počasno, a mirno napredovanje. Sidrava se kar za prvim ovinkom v lepem, velikem in popolnoma praznem zalivu, zaščitenem s koralnimi grebeni. Nikjer ni objavljeno, da je vstop prepovedan, le na morju je plovec z oznako US Navy (ali nekaj takega). Menda se zaliv uporablja za strelske vaje. Ampak, danes je praznik in za praznike vojne igre vendar ne potekajo.

Vesna gre v ogled podvodnega sveta. Tradicionalno. Ker sva edina in ker mislim, da tudi sicer zaliv ne vidi veliko obiskovalcev, so pričakovanja velika. Delno so se tudi uresničila. Plava nad gozdom koral. Ni pa nič novega, njej še neznanega.

Nekje sem našel še francoski snack in ga odprl. Po mesecu dni na ameriški hrani, mi je sedaj popolnoma jasno, da je ameriška hrana neprimerno bolj zdrava, kot francoska. In predvsem manj redilna iz enega in edinega razloga. Ker je zanič, se je malo poje. Vsaj po oštarijah (če se njihovim fastfudžinjam sploh lahko reče oštarija). In srčno upam, da imajo v drugih državah na tem koncu sveta v trgovinah tudi kruh.

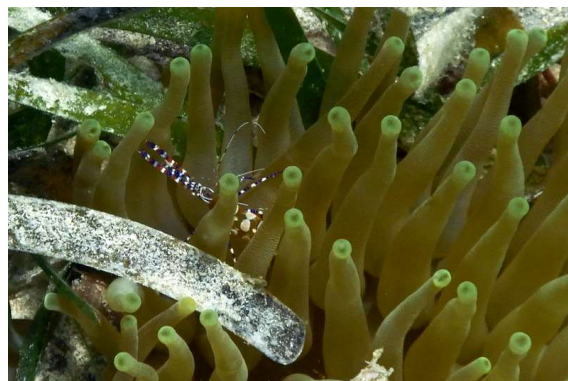
takole je bilo na zunanjem sidrišču zjutraj, ko sva izplula iz Cayo Pirate

ne samo, da je bil cela kolona plovil, še raftani so bili ... praznik so ...

takole sva sidrana v Bahia Salina del Sur na Viequesu ... sidra se sploh ne vidi

med anemonami skrit barvit rakec

na enem koncu zaliva spet cel gozd različnih koral in rib...po dobrih dveh urah in opravljenih 370 fotk sem se vrnila na barko ...skratka uživam pod vodo ... in nobene plastike, gum, steklenic ni videti nikjer

reef squidi ... ena manjša jata; eden se me je tako prestrašil, da je spustil tinto

morska zvezda malo drugače Smooth Brittle Star

smaragni rak (*Mithraculus sculptus*) ...saj na koncu je spet BILO nekaj novega ,čeprav je bil prvi vtis kontra

danes sem obračala manjše ploščate kamne in med drugim našla ta stvor ... iz kamnite cevke ven lezel črv

lepa dolga peščena plaža, vendar je vstop na obalo prepovedan

tudi samo morje je kristalno čisto in sama sva bila skoraj do večera, ko je prilomastil katamaran

danes pa malo steakov na žaru, z majhnimi krompirji, nekaj zelenjave in kozarcem vina dobro je bilo

30. marec 2024, sobota

Bahia Salina del Sur - Bahia de la Chiva, Vieques, Puerto Rico

Prijetna noč je za nama, dopoldan pa se, sicer velik zaliv začne polniti in opoldne smo že štirje. No, so že trije, ker midva izplujeva in zapustiva področje z bojami z napisom "US Navy - No passage - Keep out".

Ampak. Premik se je pokazal kot napaka, kajti najin cilj je nabasano poln razno raznih motornjakov in skuterjev. A nazaj se ne bova vračala. Pa bi bilo bolje, ko bi se! Očitno imajo tukaj plovila na seznamu obvezne opreme ozvočenje in predimenzionirane motorje, namesto rešilnih pasov. Pri vseh je to dvoje izrazito poudarjeno. Rešilnih pasov pa ni bilo opaziti.

Manjši, ko je čolniček, glasnejšo muziko spušča v okolje. Nad in pod gladino morja. Najglasnejši je pet metrski gliserček, ki ponosno razkazuje svoj HiFi. Ko se fijaka po zalivu, poskrbi za to, da se je tudi v kabini potrebno pogovarjati precej naglas, da ga preglasiva. Da vibriranja morja in plovil v morju v ritmu glasbe niti ne omenjam.

Nekaj drugih prduljic medtem neutrudno glisira po zalivu in razkazuje svoje kavale na krmi. Itak so v vodi le propelerji, ko divjajo med kopalci. Ni si težko predstavljati, kakšno hitrost dosegajo, ko na malo večje plovilo od najinega dingija (pa ne dosti večje, vsekakor manjše od Male!) mojstri našraufajo tri ali celo štiri motorje po 450 konjev in to tudi nazorno prikazujejo. V izogib pretiranemu zgražanju je olajševalna okoliščina: vsi so pod vplivom maliganov in se ne zavedajo, kaj počnejo. Prazniki so in treba je praznovati (no, vseeno je bolje tako, kot pa se mučiti s potico, ki se vsaj meni vedno zatakne v grlu). Ne vem, ali sem res že tako star, ampak mislim, da tukaj bi pa vseeno moral na obisk pripluti coast guard.

Kar malo me je bilo strah, ali bom zvečer še videl Vesno živo, pa samo sto ali dvesto metrov brisanega prostora je morala preplavati do reefa. Kakorkoli, uspela je in ob povratku je poročala, da je bil koralni greben v redu, a slabši kot včeraj, čeprav je zavila okoli rta za ovinek, stran od plaže. Masa homo turistikusa pač naredi svoje. In vibracije v ritmu mrtveca Boba, ki ga ustvarijo HiFi-boati tudi.

Aja, da ne pozabim. Ta del otoka je naravni rezervat...

Bahia de la Chiva na Viequesu

pozno popoldne se počasi odpravljajo dnevni turisti domov, zvečer je grobna tišina v zalivu

ko sem premaknila skalo, vidim školjke, živo rdeče notri, noro hitro so se začele odpirati in zapirati-nisem še videla kaj takega

še vse polže te vrste, ki sem jih našla, so bile vedno žive

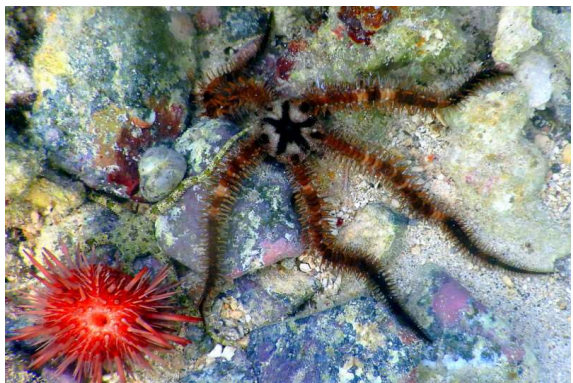
spet malce drugačna morska zvezda;je bila pa zelo majhna, kakšnih 5cm

malo krakov ji manjka

vsakič,ko sem kakšno skalo premaknila, je bila ta riba prva na cilju in vse ostale odgnala;pred menoj je pojedla enega črva

trije najlepši dve vrsti morskih zvezd in živo rdeč jež

mislim,da je poleg ježa še ena vrsta morske zvezde

po dveh urah in pol pod vodo sem šla nazaj na Malo ... bilo je zanimivo, samo manj kot včeraj

izletniki prinesejo poleg hrane in pijače, stole ter ozvočenje-brez glasne glazbe ne gre !

31. marec 2024, nedelja

Bahia dela Chiva - Ensenada Honda, Vieques, Puerto Rico

Zjutraj se začneva rahlo zibati. Veter se je začel obračati iz severnika na vzhodnik in okoli reefa se je na sidrišče začel valiti majhen, a siten val. Stanje naj bi se preko dneva samo še slabšalo, zato se odločiva, da se prestaviva dve miljji za ovinek. Tam je z vseh strani zaprt zaliv Ensenada Honda.

Seveda, kot je izjavil priznani strokovnjak za čarovnije, Harry Potter: "Magic always comes with a price", to velja tudi za naju. Cena današnje čarovnije z mirnim zalivom je motno (blatno) morje, ki ne vabi k plavanju. Dan bo potrebno izkoristiti za druge stvari. Še posebej, ker je popoldne deževno. Ampak, slednje ni povezano s čarovnijami.

In tako dan koristno izkoristiva. Vesna je znanki obljubila, da ji bo razčistila knjižbe pred oddajo bilance in se tega tudi takoj loti. Jaz malo gledam po netu, kam bi šla v naslednjih mesecih. Ker sva na miru, Starlink lepo dela. Vesna namerava do večera zaključiti s svojim delom, jaz ne najdem nič takega, da bi se takoj ogrel za to. Še več, na karibski strani Hondurasa, Nikaragve in Kostarike sploh ne najdem primerne marine, kjer bi barko lahko pustila za nekaj tednov in se odpeljala v notranjost. Očitno bo potrebno še iskati. Ali pa izvesti plan B. In danes ima plan B še vedno vse podvariate, od B1 do B99.

Bahia dela Chiva zjutraj, ko še ni bilo izletnikov

na obali Bahia dela Chiva postavljene klopi in senčna odprta hiška

Ensenada Honda, Vieques - globoko skoraj na koncu zaliva po dežju

Ensenada Honda, Vieques - globoko skoraj na koncu zaliva po dežju-samo še ena jadrnica je v tem zalivu

Ensenada Honda, Vieques

Ensenada Honda, Vieques - sidrana med mangrovi s pogledom na manjši hrib

morje je tako mirno, da se vidi oblake v njem